

VZNESENÉ PRIPOMIENKY V RÁMCI MEDZIREZORTNÉHO PRIPOMIENKOVÉHO KONANIA

Zákon, ktorým sa mení a dopĺňa zákon č. 301/2005 Z. z. Trestný poriadok v znení neskorších predpisov

Počet vznesených pripomienok, z toho zásadných

56 / 31

Subjekt	Pripomienka	Typ	Vyh	Poznámka
GPSR	1. K návrhu zákona všeobecne: Generálna prokuratúra Slovenskej republiky hodnotí navrhovanú zmenu právnej úpravy kolúznej väzby pozitívne. V tejto súvislosti vnímame pozitívne ciele Ministerstva spravodlivosti Slovenskej republiky sledované predložením tohto legislatívneho návrhu, ktorými sú skvalitniť právnu úpravu kolúznej väzby, zvýšiť požiadavky na kvalitu odôvodnenia návrhov prokurátora a súdnych rozhodnutí v konaní o väzbe a osobitne vo veciach týkajúcich sa kolúznej väzby, pri ktorej sa navrhuje osobitná úprava jej trvania zohľadňujúca špecifiká a účel kolúznej väzby. Kolúzna väzba je zaisťovacím inštitútom, ktorý predstavuje závažný zásah do základných práv a slobôd dotknutej osoby. Pri využití tohto inštitútu stojí na druhej strane verejný záujem na ochrane spoločnosti pred páchaním trestných činov, ktorý, ak má byť aj reálne uskutočniteľný, si vyžaduje, aby orgány činné v trestnom konaní a súdy dostali zákonné kompetencie a účinné nástroje na obšahovanie a preukazovanie trestnej činnosti, vrátane inštitútov na zaisťovanie osôb, ktoré sa dopustili kolúzných aktivít alebo pri ktorých je na základe konkrétnych okolností dôvodná obava, že sa kolúzneho konania dopustia. Pri vážení vyššie uvedených ústavou garantovaných záujmov je rozhodujúcim kritériom primeranosť, ktorá sa musí aplikovať v každom jednotlivom prípade osobitne podľa konkrétnych okolností. Právna úprava je významným vodítkom pre orgány činné v trestnom konaní a súdy pri hľadaní primeranosti využitia inštitútu väzby, respektíve v danom prípade kolúznej väzby. Nie je možné pokryť všetky prípady, ktoré prinesie prax, preto je veľmi dôležité nastaviť pravidlá a kritériá pre uvažovanie orgánov štátu aplikujúcich právo pri zvažovaní a využití inštitútu kolúznej väzby. Generálna prokuratúra Slovenskej republiky zastáva názor, že podstata a zmysel/účel kolúznej väzby významne zužuje a za určitých okolností až vylučuje možnosť jej nahradenia iným zabezpečovacím inštitútom alebo opatrením. Osobitne, ak ide o prípady preukázaných kolúzných aktivít páchatel'a mariť vyšetrowanie závažných trestných činov. Navrhovaná právna úprava tieto pravidlá a kritériá pre prokurátorov i sudcov precizuje, preto ju podporujeme a do expertnej diskusie v rámci legislatívneho procesu prispievame pripomienkami vychádzajúcimi aj z praxe kolegov na okresných a krajských prokuratúrach.	O	A	
GPSR	10. K bodu 4 (§ 76 ods. 9): Odporúčame nahradiť slová „trestný čin založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 Trestného zákona“ slovami „trestné činy terorizmu podľa § 140b Trestného zákona“. Odporúčame zväziť rozšírenie okruhu najzávažnejších trestných činov, pri ktorých sa nebude aplikovať § 76 ods. 8 Trestného poriadku, aj o trestné činy s možnosťou uloženia trestu odňatia slobody „až na 25 rokov“ (úkladná vražda podľa § 144 ods. 1, zavlečenie do cudziny podľa § 187 ods. 3, znásilnenie podľa § 199 ods. 4, sexuálne násilie podľa § 200 ods. 4 a záškodníctvo podľa § 316 ods. 2 Trestného zákona). Odporúčame ustanovenie precizovať. Formulácia tohto ustanovenia v druhej alternative nie je presná, keďže uvádza „sa vedie“ trestné stíhanie pre trestný čin spáchaný organizovanou, zločineckou ..., avšak malo by byť vyjadrené to, že za takéto trestné činy je „trestne stíhaný obvinený“, na ktorého z tohto dôvodu dopadá iná lehota kolúznej väzby. Odporúčame zväziť znenie „... alebo ak sa proti obvinenému vedie trestné stíhanie pre trestný čin spáchaný	O	ČA	Výnimka v navrhovanom § 76 ods. 9 je nastavená tak, aby pokrývala z dôkazného hľadiska najkomplikovanejšie trestné činy, teda organizovanú trestnú činnosť (vrátane tej teroristickej) a tie najzávažnejšie trestné činy, teda trestné činy, pri ktorých je spoločenský záujem na odhaľovaní a potrestaní ich páchatel'ov najvyšší, teda trestné činy, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie. Do takejto kategórie najzávažnejších trestných činov spadajú aj mnohé teroristické trestné činy (§ 313, § 314 ods. 3 a § 419

	organizovanou, zločineckou ...“. Inak by mohlo dôjsť k nesprávnemu výkladu tohto ustanovenia, ktorý by mohol viesť k tomu, že by mohol byť v takejto kolúznej väzbe aj obvinený z trestnej veci vedenej pre trestný čin spáchaný napr. organizovanou skupinou, hoci tento obvinený by sám nebol stíhaný ako člen organizovanej skupiny. Precíznejšou formuláciou tohto ustanovenia by sa mohli odstrániť aj pochybnosti existujúce v tom, či sa v prípade alternatívy, ktorá použitie ods. 8 vylučuje v prípade trestného stíhania pre kvalifikovanú závažnú a organizovanú trestnú činnosť (v prípade, ak k takémuto trestnému stíhaniu dôjde až po vzatí do väzby - teda v následnom priebehu väzobného trestného stíhania) bude vyžadovať rozhodnutie sudcu pre prípravné konanie o (zmene dôvodov) väzbe, tak aby toto pokrylo aj túto novú procesnoprávnú skutočnosť s tým, že sudca pre prípravné konanie by si samozrejme (aby sa účinky ods. 9 dostavili) mal osvojiť dôvodnosť obvinenia a správnosť orgánmi činnými v trestnom konaní určenej právnej kvalifikácie. Sudca pre prípravné konanie pritom nemusí zdieľať právny názor prokurátora, že sa jedná o organizovanú, zločineckú alebo teroristickú skupinu, a naopak prokurátor ako dominus litis prípravného konania nemusí premietnuť tento názor sudcu pre prípravné konanie do zmeny právnej kvalifikácie u stíhaného obvineného. Taktiež by bolo vhodné upraviť aj mechanizmus postupu orgánov činných v trestnom konaní a súdu, ak by v priebehu dokazovania došlo k zmene právnej kvalifikácie skutku u obvineného, ktorý je stíhaný v kolúznej väzbe podľa odseku 9. Ak by nebol daný iný dôvod väzby a lehota kolúznej väzby by u obvineného presahovala päť mesiacov, tak by ho mal prokurátor bezodkladne z väzby prepustiť. Ak by však bol daný iný dôvod väzby, tak vzhľadom na ťažkopádne ustanovenie tretej vety odseku 8 § 76, by o tom musel rozhodovať per analogiam na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie (čo už je namietané vyššie). Zastávame názor, že v prípade, ak by lehota pre iný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1 písm. a), c) Trestného poriadku u obvineného ešte nebola vyčerpaná, ustanovenie § 76 ods. 9 Trestného poriadku (podľa návrhu odsek 11) by sa nemalo použiť. Vo vzťahu k rozhodnutiu o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu piatich mesiacov v prípade, ak bolo zistené, že obvinený osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné konanie, sme toho názoru, že v návrhu zákona absentuje úprava procesného postupu súdu a prokurátora, najmä v akej lehote je v prípravnom konaní prokurátor povinný podať návrh na ponechanie obvineného v kolúznej väzbe a že do uplynutia lehoty piatich mesiacov súd alebo sudca pre prípravné konanie rozhodne o ponechaní v kolúznej väzbe. V tejto súvislosti navrhujeme, aby predkladateľ návrhu odkazom upravil, že sa postupuje podľa § 76 ods. 2 až 4 Trestného poriadku. Tento návrh zdôvodňujeme tým, že Trestný poriadok terminologicky rozlišuje rozhodnutie o ponechaní obvineného vo väzbe a rozhodnutie o návrhu na predĺženie lehoty väzby. Napokon aj pri rozhodovaní o ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu o vine a treste Trestný poriadok v ustanovení § 238 ods. 4 Trestného poriadku výslovne odkazuje na postup podľa § 76 ods. 3 alebo 4 Trestného poriadku. Týmto spôsobom sa zabezpečí aj to, aby rozhodnutie o ponechaní v kolúznej väzbe bolo právoplatné (do piatich mesiacov) pred prípadným návrhom prokurátora na predĺženie základnej lehoty trvania väzby v prípravnom konaní. Odkaz na ustanovenie § 76 ods. 2 až 4 Trestného poriadku pri rozhodovaní o ponechaní v kolúznej väzbe je dôležitý aj z hľadiska plynutia lehôt na podanie sťažnosti (§ 83 ods. 2 Trestného poriadku), pričom v tejto súvislosti navrhujeme zväziť, aby v ustanovení § 83 ods. 2 Trestného poriadku bolo výslovne ustanovené, že obvinený, obhajca mladistvého alebo prokurátor môže podať sťažnosť len ihneď po vyhlásení uznesenia súdu alebo sudcu pre prípravné konanie, ktorý rozhodoval o ponechaní v kolúznej väzbe podľa § 76 ods. 8 Trestného poriadku. Odporúčame v uvedených smeroch doplniť aj dôvodovú správu.			Trestného zákona). V súvislosti s postupom orgánov činných v trestnom konaní a súdu, v prípadoch ak došlo v priebehu trestného konania k rekvalifikácii skutku obvineného, bol primerane upravený § 76 ods. 12. V novom § 76 ods. 10 bol ustanovený špeciálny procesný postup týkajúci sa ponechania obvineného vo väzbe nad lehotu piatich mesiacov v prípade, ak bolo zistené, že obvinený osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné konanie.
GPSR	11. K bodu 5 (§ 76 ods. 11): Vzhľadom na znenie navrhovaného odseku 9 a v ňom taxatívne uvedené trestné činy, odporúčame	O	A	§ 76 ods. 12 bol doplnený o odkaz na odsek 8.

	zvážiť v záujme jednoznačnosti pravidiel do znenia § 76 ods. 11 Trestného poriadku doplniť aj odkaz na odsek 8. Išlo by o prípady, kedy by bola zmenená právna kvalifikácia skutku obvineného (už by nešlo o trestný čin podľa odseku 9), zároveň by išlo o kolúžnu väzbu založenú na dôvodnej obave, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov ... (teda nie o kolúžnu väzbu na základe už vykonaného kolúžneho konania obvineného), pričom väzba by už trvala viac ako päť mesiacov a iný dôvod väzby by nebol daný.			
GPSR	12. K bodu 6 (§ 567r): Zo znenia prechodného ustanovenia § 567r Trestného poriadku a z dôvodovej správy vyplýva, že prechodné ustanovenie § 567r nerieši prípady, ak je obvinený ku dňu účinnosti zákona v kolúžnej väzbe dlhšie ako päť mesiacov a zároveň bolo zistené, že obvinený sám alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie. Ide teda o prípady kolúžnej väzby založenej na zistení kolúžneho konania, u ktorej Trestný poriadok umožňuje rozhodnúť o ponechaní obvineného v kolúžnej väzbe nad päť mesiacov. Návrh zákona v prípade takejto kolúžnej väzby ukladá rozhodnúť o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu určenú v ustanovení § 76 ods. 8 Trestného poriadku a u takého obvineného Trestný poriadok umožňuje aj ďalšie predĺženie kolúžnej väzby podľa § 76 ods. 2 až 4 Trestného poriadku. Tieto prípady návrh zákona v prechodnom ustanovení vôbec nerieši, ak už uplynula lehota piatich mesiacov. Zákonodarca sa tak vystavuje riziku, že obvinení budú namietat', že u nich nebolo rozhodnuté o ponechaní v kolúžnej väzbe nad lehotu päť mesiacov, čím došlo k porušeniu zákona a budú sa domáhať prepustenia z väzby z tohto dôvodu. Vychádza potom otázka, či dôsledkom navrhovanej právnej úpravy bude prepustenie všetkých obvinených v kolúžnej väzbe, teda aj obvinených v kolúžnej väzbe založenej na kolúžnom konaní, a to dokonca aj u takých obvinených, u ktorých o predĺžení kolúžnej väzby rozhodol súd alebo sudca pre prípravné konanie (čo v podstate znamená konštatovanie dôvodov kolúžnej väzby založenej na kolúžnom konaní a dôvodov na ponechanie v kolúžnej väzbe nad lehotu piatich mesiacov). Z druhej časti prvej vety prechodného ustanovenia § 567r Trestného poriadku („a u ktorého doposiaľ nebolo zistené ... trestné stíhanie“) sa javí, že predkladateľ návrhu takýto zámer nemá a takýto zámer nevyplýva ani z dôvodovej správy. V tejto súvislosti zastávame názor, že navrhované znenie vôbec nezahŕňa uvedené prípady. Z dôvodovej správy vyplýva, že ide o riešenie situácie, ak kolúžna väzba ešte netrvala päť mesiacov. Zároveň sme toho názoru, že rozhodnúť o tom, či sa lehota väzby posudzuje podľa § 76 ods. 8 alebo ods. 9 Trestného poriadku znamená rozhodnúť o tom, či lehota kolúžnej väzby môže trvať najviac päť mesiacov (§ 76 ods. 8) alebo či základná lehota trvania väzby trvá sedem mesiacov (§ 76 ods. 9), ak ide o trestné stíhanie pre trestné činy uvedené v ustanovení § 76 ods. 9 Trestného poriadku. Čo je logické v prípadoch, ako uvádza aj dôvodová správa, ak lehota kolúžnej väzby ku dňu účinnosti zákona ešte netrvala päť mesiacov. Preto navrhujeme prechodné ustanovenie doplniť tak, aby sa „pokryli“ aj prípady kolúžnej väzby založenej na zistení kolúžneho konania (nie dôvodnej obavy), v ktorých kolúžna väzba už trvá viac ako päť mesiacov. V druhej vete navrhujeme za slová „V ostatných prípadoch“ vložiť slová „väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b)“, nakoľko slová „založenej na dôvodnej obave“ uvedené v prvej vete za slovami „podľa § 71 ods. 1 písm. b)“ vytvárajú nejednoznačnú úpravu bez špecifikovania o dôvodnú obavu „z čoho“ sa má jednat'. V nadväznosti na to sa javí v druhej vete ako nejednoznačné vymedzenie „V ostatných prípadoch“, ktoré odporúčame spresniť. Odporúčame v uvedených smeroch doplniť aj dôvodovú správu.	O	A	Prechodné ustanovenie § 567r bolo primerane upravené.
GPSR	2. K návrhu zákona všeobecne: Vzhľadom na špecifický účel kolúžnej väzby, bezprostredne naviazaný na výkon oprávnení a povinností orgánov činných v trestnom konaní a súdov (zistenie skutkového stavu veci v zhode s ustanovením § 2 ods. 10 Trestného poriadku bez negatívneho pôsobenia obvineného na osoby uvedené	O	N	Predkladateľ má za to, že návrh zákona je plne v súlade so zákonom č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení

	v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku) súhlasíme, aby podmienky kolúzne väzby boli legislatívne upravené odlišným spôsobom (a to najmä pokiaľ ide o dĺžku jej trvania) v porovnaní s ostatnými druhmi väzby. V tejto súvislosti poukazujeme aj na historický kontext, kedy osobitné ustanovenia o dĺžke trvania kolúzne väzby nájdeme už v uhorskom trestnom poriadku (§ 159 zák. č. XXXIII/1896), ale napríklad aj v zákone č. 64/1956 Zb. o trestnom konaní súdnom (§ 81). Zároveň však podotýkame, že by bolo vhodnejšie, ak by bol takýto podstatný zásah do systému zákonnej úpravy väzby súčasťou komplexnej systémovej zmeny legislatívneho zakotvenia tohto inštitútu v Trestnom poriadku, ktorá by mala byť výsledkom širšej odbornej diskusie. V opačnom prípade, aj nepochybne dobrý úmysel zákonodarcu sa nemusí prejavíť v požadovanej úrovni precíznosti dikcie dotknutej novely, následkom čoho sa zmenený právny predpis môže dostať do kolízie s požiadavkami na právny predpis a jeho obsah ustanovenými v § 2 ods. 1 a § 3 ods. 2 a 3 zákona č. 400/2015 Z. z. o tvorbe právnych predpisov a o Zbierke zákonov Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov (vyváženosť, prehľadnosť a stabilita právneho poriadku, ako aj terminologická správnosť, presnosť a všeobecná zrozumiteľnosť právneho predpisu). Predkladateľ sa pri tvorbe návrhu evidentne inšpiroval právnou úpravou účinnou nateraz v Českej republike, pričom pri niektorých ustanoveniach možno hovoriť až o prevzatí dikcie zo zákona č. 141/1961 Sb. o trestním řízení soudním (trestní řád) v aktuálnom znení. Pri takejto inšpirácii, ktorú nespochybňujeme, je potrebné dôsledne zvážiť odlišnú systematiku úpravy inštitútu väzby (materiálnych podmienok väzby) v českom trestnom poriadku, ktorý rozlišuje medzi prípadmi dôvodnej obavy z kolúzných aktivít páchatel'a (potenciálne aktivity) a prípadmi zistených kolúzných aktivít páchatel'a (reálne uskutočnené a preukázané kolúzne aktivity). V slovenskej úprave je obdobná systematika úpravy použitá pri tzv. opakovanej väzbe podľa § 71 ods. 3 Trestného poriadku. Z predloženého návrhu je evidentný aj úmysel predkladateľ'a smerujúci k zákonnej úprave ustálenej, jednotnej, nespochybňovanej a aplikačné problémy nespôsobujúcej súdnej judikatúry (napríklad vysporiadanie sa s inštitútom náhrady väzby v odôvodnení súdneho rozhodnutia a ďalšia identifikácia náležitostí rozhodnutia o väzbe, resp. bližší výpočet obligatórnych náležitostí návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby. Takýto prístup k systematike tvorby Trestného poriadku sa javí ako nesystematický. Ak by bol takýto prístup aplikovaný pri všetkých dôležitých inštitútoch Trestného poriadku, mohol by sa tento dostať do kolízie práve s vyššie citovanými požiadavkami tvorby právnych predpisov podľa zákona č. 400/2015 Z. z.		niektorých zákonov. Cieľom návrhu zákona je najmä posilniť práva obvineného umiestneného v kolúzne väzbe ako aj zabezpečiť vyššiu kvalitu návrhov na vzatie obvineného do väzby a rozhodnutí súdov o väzbe. Z tohto dôvodu považujeme navrhované zmeny za nevyhnutné.
GPSR	3. K bodu 1 (§ 71 ods. 1): K navrhovanej úprave nemáme podstatné výhrady. Podotýkame, že výrok súvisiaci s možnosťou nahradenia väzby je podľa poznatkov prokuratúry v aktuálnej praxi v zmysle ustálenej judikatúry imanentnou súčasťou rozhodovania príslušných súdov; to isté platí aj o odôvodnení rozhodnutia. Aj v prípade pasivity obvineného, pokiaľ ide o možnosť nahradenia väzby, sa súdy v rámci výroku aj odôvodnenia rozhodnutia zaoberajú možnosťou, resp. nemožnosťou nahradenia väzby dohľadom probačného a mediačného úradníka. Odporúčame preformulovať návrh dikcie v súlade s ustálenými právnymi pojmami a ich spojeniami používanými v Trestnom poriadku, ktoré už boli predmetom aj súdnej judikatúry. Odporúčame zvážiť nasledovnú úpravu časti navrhovanej dikcie: „ak vzhľadom na jeho osobné pomery, okolnosti prípadu a povahu trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný ...“ Poukazujeme na to, že nielen dôvody väzby, ale aj dôvody, ktoré neumožňujú nahradenie väzby podľa § 80 alebo § 81 Trestného poriadku môžu spočívať a spravidla aj spočívajú nie len v „osobe obvineného alebo v povahe a závažnosti trestného činu“, ale aj v „pomeroch obvineného, okolnostiach prípadu a ďalších konkrétnych skutočnostiach“. Spojenie „osoba obvineného“ vyjadruje predovšetkým vlastnosti obvineného (napr. psychologické, psychiatrické, fyzické, zdravotný stav a pod.), kým pomery obvineného zahŕňujú širšiu sféru vzťahov obvineného (napr. sociálne väzby, ekonomické faktory, pomery jeho rodiny a pod.). Dôvody väzby taktiež nevyjadruje len „povaha a závažnosť	O N	Slovné spojenie „osoba obvineného“ vychádza zo znenia § 80 a 81, rozdielna dikcia by tak mohla spôsobiť interpretačné problémy. Máme za to, že slová „povaha a závažnosť trestného činu“ v spojitosti so slovami „povaha prejedávaného prípadu“ uvedené v § 80, resp. „povaha činu, jeho následok a iné okolnosti prípadu“ uvedené v § 81 ods. 2 zahŕňajú intenzitu dôvodov väzby a iné konanie obvineného, ktoré nie je samotným trestným činom.

	trestného činu“, ale intenzitu dôvodov väzby a možnosť či nemožnosť nahradenia väzby vyjadruje aj iné konanie obvineného, ktoré nie je samotným trestným činom, pre ktorý sa vedie trestné konanie, či už konanie predchádzajúce trestnému činu alebo nasledujúce po trestnom čine (napr. príprava útoku a pod.). Navrhujeme preto, aby v texte zákona boli vyjadrené aj tieto kritériá, na ktoré bude musieť súd prihliadať pri posudzovaní toho, či je alebo nie je možné nahradiť väzbu, nakoľko len „osoba obvineného a povaha alebo závažnosť trestného činu“ dostatočne nevyjadrujú všetky kritériá, ktoré je potrebné zohľadniť pri posudzovaní toho, či je alebo nie je možné nahradiť väzbu iným miernejším inštitútom podľa Trestného poriadku. Odporúčame v uvedených smeroch doplniť aj dôvodovú správu.			
GPSR	4. K bodu 2 (§ 72 ods. 2): Odporúčame zväziť za účelom celkového sprehľadnenia § 72 Trestného poriadku, vytvorenie/doplnenie samostatného odseku (zrejme odseku 2), ktorý by komplexne vymedzoval obsahové náležitosti rozhodnutia o väzbe a bol by legislatívno-technicky oddelený od iných častí súčasného znenia ustanovenia odseku 2, ktoré upravujú procesné otázky konania o väzbe. Osobitné skutkové vymedzenie kolúzneho dôvodu väzby v obsahu väzobného rozhodnutia (ako aj návrhu na vzatie do väzby) sa javí ako nesystémové a nadbytočné, nakoľko konkrétne skutočnosti zakladajúce prijatie, či navrhované dôvody väzby musia byť v rozhodnutí súdu, ako aj v návrhu prokurátora na vzatie do väzby uvedené v prípade každého väzobného dôvodu. V ustanovení § 72 ods. 2 Trestného poriadku odporúčame časť vety: „bez výsluchu obvineného možno rozhodnúť o väzbe len vtedy, keď obvinený výslovne požiadal, aby sa konalo v jeho neprítomnosti, alebo ak zdravotný stav obvineného neumožňuje jeho výsluch“ upraviť vhodným spôsobom tak, aby súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie mohol rozhodnúť podľa § 76 ods. 8 tretej vety Trestného poriadku o zmene dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku založenej na dôvodnej obave z dôvodu uplynutia lehoty podľa § 76 ods. 8 Trestného poriadku aj bez výsluchu obvineného (ak nebude prijatý iný koncept, bez vydávania rozhodnutia súdu o skutočnosti, ktorá nastala zo zákona). Uvedený návrh odôvodňujeme aj tým, že v týchto prípadoch je obvinený, okrem kolúzneho dôvodu, vo väzbe aj pre iný dôvod väzby a ide len o rozhodnutie o „vypustení“ dôvodov kolúznej väzby na základe uplynutia maximálnej lehoty trvania kolúznej väzby založenej na dôvodnej obave. Zastávame názor, že v takom prípade ide o „formálne“ rozhodnutie deklarujúce skončenie kolúznej väzby zo zákona z dôvodu uplynutia maximálnej lehoty trvania kolúznej väzby založenej na dôvodnej obave. Máme za to, že ide o rozhodnutie v prospech obvineného a preto nie je potrebné pred takým rozhodnutím obvineného povinne vypočuť. Odporúčame v uvedených smeroch doplniť aj dôvodovú správu.	O	ČA	Otázka výsluchu obvineného pri rozhodnutiach o väzbe (najmä v prípade rozhodnutí, ktoré majú pre obvineného pozitívny vplyv) bude riešená komplexne s nadväzujúcou veľkou novelou trestných kódexov. V ostatných častiach bola pripomienka akceptovaná a § 72 bol primerane upravený.
GPSR	5. K bodu 2 (§ 72 ods. 1 druhá veta): Odporúčame v tretej vete navrhovaného znenia § 72 ods. 2 slová „zákonné ustanovenie o lehote“ nahradiť slovami „označenie zákonného ustanovenia o lehote“. Uvádžanie maximálnej prípustnej dĺžky trvania kolúznej väzby vo výroku rozhodnutia o vzatí do väzby vo forme doslovnej citácie ustanovení § 76 ods. 8 a ods. 9 Trestného poriadku nemá opodstatnenie, pretože ide o zákonnú lehotu, a nie lehotu určenú súdom v rámci rozhodovacej činnosti. Nejedná sa o rozhodnutie súdu o právne významnej skutočnosti posúdennej na základe zákona a nejde o aplikáciu práva, na ktorú je súd povolaný. V širšom kontexte, orgány aplikácie práva, medzi ktoré patrí aj súd, porovnávajú konkrétny prípad a jeho konkrétnu skutkovú podstatu so všeobecnou skutkovou podstatou vyjadrenou normou a výsledok porovnania konštatujú vo výroku rozhodnutia, v individuálnom právnom akte. Rozhodnutie, nech je akékoľvek, vo výroku obsahuje označenie zákonných ustanovení, ktoré boli použité [napr. § 163 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku – k rozsudku], nie doslovnú citáciu zákonných ustanovení. Náležitosti výroku uznesenia upravuje § 176 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku a patrí medzi ne aj „uvedenie zákonných ustanovení, ktoré boli použité“, nie ich doslovná citácia, resp. doslovná citácia	O	A	Ustanovenie § 72 ods. 1 bolo primerane upravené tak, že slová „zákonné ustanovenie o lehote“ boli nahradené slovami slovami „označenie zákonného ustanovenia o lehote“.

	akýchkoľvek iných zákonných ustanovení. Navrhované náležitosti uznesenia o vzatí do väzby pri kolúznej väzbe nemajú analógiu ani s ostatnými dôvodmi väzby, pri ktorých sa maximálna prípustná dĺžka trvania väzby neuvádza vo výroku uznesenia. Pokiaľ by zákonodarca trval na poučení obvineného o maximálnej prípustnej dĺžke trvania kolúznej väzby vo výroku rozhodnutia o vzatí do väzby, tak by to malo byť realizované nie vo forme doslovnej citácie ustanovení § 76 ods. 8 a ods. 9 Trestného poriadku, ale formou uvedenia konkrétneho dátumu určeného podľa ustanovenia § 76 ods. 8 Trestného poriadku, dokedy môže tá ktorá (aplikovaná v danom prípade) väzba najdlhšie trvať.			
GPSR	6. K bodu 3 (§ 76 ods. 2): Odporúčame uviesť tretí bod návrhu zákona v tomto znení: „3. V § 76 ods. 2 sa slová „Základná lehota väzby v prípravnom konaní je“ nahrádzajú slovami „Ak nie je v odseku 8 ustanovené inak, väzba v prípravnom konaní bez jej predĺženia môže trvať najviac“.“ Cieľom navrhovanej úpravy návrhu je nahradiť spojenie „základná lehota väzby“ takou dikciou, aby bolo zrejmé, že sa nejedná o akúsi samozrejmusť, či automatickú dobu trvania väzby v prípravnom konaní, počas ktorej nie je potrebné skúmať jej dôvodnosť, ale že sa jedná o maximálnu dĺžku trvania väzby v prípravnom konaní v prípade, ak nedôjde k jej predĺženiu.	O	N	Povinnosť pravidelne skúmať dôvodnosť väzby už vyplýva z iných ustanovení Trestného poriadku (§ 2 ods. 2, § 76 ods. 1 a § 79 ods. 2). Z tohto dôvodu nepovažuje za nutné meniť znenie § 76 ods. 2 v tomto smere.
GPSR	7. K bodu 4 (§ 76 ods. 8): Navrhované znenie odseku 8 v § 76 Trestného poriadku obsahuje podrobnosti o kolúznej väzbe [§ 76 ods. 1 písm. b)], ale aj dôvody „predĺženia“ kolúznej väzby. Pre lepšiu a prehľadnejšiu úpravu odporúčame navrhované znenie odseku 8 rozčleniť na dva samostatné odseky, pričom druhý odsek by samostatne upravoval „predĺženie“ kolúznej väzby.	O	N	Podľa názoru predkladateľa je ustanovenie dostatočne prehľadné a zrozumiteľné. Úprava podrobností určitého inštitútu a procesného postupu v jednom odseku nie je výnimočná a vyskytuje sa vo viacerých ustanoveniach Trestného poriadku.
GPSR	8. K bodu 4 (§ 76 ods. 8 prvá veta): Odporúčame zväziť za účelom odstránenia prípadných pochybností v budúcej aplikačnej praxi k výkladu navrhovaného znenia prvej vety v prvej vete za slová „vo väzbe“ vložiť slovo „len“, aby bolo zrejmé, že toto pravidlo sa aplikuje výlučne na prípady, keď obvinený nie je vo väzbe aj z iného dôvodu, ako z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku.	O	N	V ustanovení § 76 ods. 8 prvej vete je už vyjadrené, že lehota 5 mesiacov sa vzťahuje iba na kolúznu väzbu založenú na dôvodnej obave a to slovami: „väzba z tohto dôvodu môže trvať najviac 5 mesiacov“.
GPSR	9. K bodu 4 (§ 76 ods. 8 tretia a štvrtá veta): Odporúčame navrhované znenie tretej vety v § 76 ods. 8 upraviť tak, aby pri uplynutí zákonnej lehoty kolúznej väzby nebolo nevyhnutné formálne rozhodovať o zmene dôvodov väzby, ak iné dôvody väzby sú naďalej dané. Ak je u obvineného daný kumulatívny dôvod kolúznej väzby a inej väzby, ktorý v čase uplynutia päťmesačnej lehoty neodpadol, ale trvá naďalej, nie je opodstatnené opakované rozhodovanie o zmene dôvodov väzby, pretože tieto iné dôvody sú už judikované v predchádzajúcom rozhodnutí o väzbe. Prokurátor, sudca pre prípravné konanie, súd majú povinnosť skúmať existenciu dôvodov väzby po celú dobu jej trvania, preto v prípade, ak dôvody väzby pominú, musí byť obvinený prepustený z väzby. Ak teda zo zákona, uplynutím lehoty odpadnú dôvody kolúznej väzby, ale stále sú dané iné dôvody väzby, nemalo by sa znovu rozhodovať o zmene iných dôvodov väzby, keďže k tejto zmene reálne nedošlo. Navrhujeme pre tieto prípady zväziť koncept, podľa ktorého by príslušný prokurátor alebo sudca len formálne skonštatoval a oznámil (napr. formou upovedomenia) dotknutým subjektom, vrátane ústavu na výkon väzby, zánik väzobného dôvodu podľa § 67 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku ex lege v dôsledku uplynutia maximálnej lehoty kolúznej väzby. Oznámiť by to mal prokurátor, ktorý by k tomuto dňu zároveň vyhodnotil aj ostatné dôvody trvania väzby, na ktoré by mohol prípadne reagovať svojim návrhom na zmenu dôvodov väzby. Z hľadiska účinného postihu závažných trestných činov považujeme za veľmi dôležité, aby dlhodobým východiskom a cieľom zákonodarcu pri zmenách Trestného poriadku bolo účelné zníženie procesnej náročnosti prípravného konania, ktorá významne determinuje dĺžku trestného konania v Slovenskej republike. Navyše podotýkame, že predkladateľ v návrhu neustanovil žiadnu lehotu na predloženie návrhu prokurátora	O	ČA	§ 79 ods. 2 bol upravený tak, že v prípade pominutia niektorého z dôvodov väzby, rozhodne o zmene dôvodov väzby v prípravnom konaní prokurátor. Otázka výsluchu obvineného pri rozhodnutiach o väzbe (najmä v prípade rozhodnutí, ktoré majú pre obvineného pozitívny vplyv) bude riešená komplexne s nadchádzajúcou veľkou novelou trestných kódexov. Taktiež právna úprava sťažnosti proti rozhodnutia o väzbe bude komplexne riešená s nadchádzajúcou veľkou novelou trestných kódexov. V tomto návrhu zákona bol § 83 upravený tak, aby sťažnosť prokurátora proti rozhodnutiu, ktorým nebolo vyhovieť návrhu o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu podľa prvej vety § 76 ods. 8, mala odkladný účinok.

	podľa tretej vety odseku 8, čo môže spôsobiť časovú núdzu pre sudcu pre prípravné konanie na vydanie rozhodnutia, ako aj naplánovanie výsluchu obvineného, nakoľko by išlo o rozhodovanie o väzbe, ktorému musí predchádzať výsluch obvineného v zmysle § 72 ods. 2 Trestného poriadku. Predkladateľ neustanovil ani lehotu, v ktorej má o návrhu prokurátora rozhodnúť sudca pre prípravné konanie. Z logiky veci by o takejto závažnej otázke zásahu do práva obvineného malo byť rozhodnuté do ukončenia uplynutia zákonnej päťmesačnej lehoty. V záujme právnej istoty by zrejme mal byť ustanovený jasný mechanizmus aj s časovým vymedzením, obdobne ako je to pri návrhu na predĺženie trvania väzby (§ 76 ods. 2, 3 Trestného poriadku). V kontexte s pripomienkou k bodu 2 opätovne poukazujeme na vhodnosť prijatia takej právnej úpravy, ktorá by umožňovala, aby rozhodnutie o zmene dôvodov väzby mohol vydať súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ex katedra bez povinnosti vypočuť obvineného. Dôvod vypustenia kolúznej väzby spočíva výlučne na uplynutí maximálnej lehoty trvania kolúznej väzby založenej na dôvodnej obave. Obvinený naďalej ostáva vo väzbe z iného dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo písm. c) Trestného poriadku alebo z oboch dôvodov. Keďže zmena dôvodov väzby je v tomto prípade založená na uplynutí maximálnej lehoty kolúznej väzby podľa § 76 ods. 8 Trestného poriadku a navyše na také rozhodnutie dáva v prípravnom konaní prokurátor návrh (teda súhlasí s vypustením kolúznej väzby) je namieste zvážiť, aby proti takému uzneseniu nebola prípustná sťažnosť, čo by však vyžadovalo aj zmenu v ustanovení § 83 Trestného poriadku. Odporúčame znenie štvrtej vety odseku 8 precizovať. V tomto prípade ide v podstate o doslovné prebratie dikcie poslednej vety ustanovenia § 72a ods. 3 českého trestného rádu. Predkladateľ tu však opomenul skutočnosť, že citované ustanovenie je systematicky naviazané na ustanovenie § 68 ods. 3 písm. d) trestného rádu, obsahujúce doplnenie väzobného dôvodu identifikovaného v § 67 písm. b) o prípad, kedy obvinený už preukázateľne pôsobil na svedkov alebo spoluobvinených alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie; v aktuálnom znení Trestného poriadku, ani v dikcii návrhu však nenájdeme obdobnú bližšiu špecifikáciu väzobného dôvodu identifikovaného v ustanovení § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Ideu navrhovanej úpravy v podobe možnosti ponechania obvineného v kolúznej väzbe aj nad maximálnu dobu jej trvania (päť mesiacov) v prípade jeho preukázateľnej aktivity k dotknutým osobám, považujeme za akceptovateľnú, avšak legislatívne nie náležite vyjadrenú. Prípadne je možné zvážiť v tomto smere aj doplnenie dôvodovej správy. Odporúčame jednoznačne vyjadriť, že v prípade ponechania obvineného v kolúznej väzbe nad päť mesiacov, sa na trvanie väzby vzťahujú maximálne lehoty väzby ustanovené v § 76 ods. 6 a 7 Trestného poriadku. Odporúčame znenie štvrtej vety upraviť tak, aby bolo zrejmé, že dôvodom ponechania vo väzbe musia byť iba nové dôvody, ktoré pri návrhu na vzatie do väzby neboli známe. Odporúčame v uvedených smeroch doplniť aj dôvodovú správu.			V novom § 76 ods. 10 bol doplnený procesný postup a ustanovili sa lehoty pre prokurátora, sudcu pre prípravné konanie a súd v prípade ponechania obvineného v kolúznej väzbe nad 5 mesiacov. V prípade ponechanie obvineného v kolúznej väzbe nad päť mesiacov, sa na trvanie väzby vzťahuje základná lehota a celkové lehoty väzby ustanovené v § 76 ods. 6 a 7 Trestného poriadku. Túto skutočnosť nie je nutné vyjadriť v navrhovanom §76 ods. 8, pretože to vyplýva zo systematického výkladu ustanovenia a explicitne je to vyjadrené v dôvodovej správe.
KOZP	Rozšírenie pôsobnosti komisára pre osoby so zdravotným postihnutím Úrad komisára pre osoby so zdravotným postihnutím sa dlhodobo snaží získať oprávnenie vstúpiť do trestného konania za účelom ochrany práv obvineného, ktorý je osobou so zdravotným postihnutím, nakoľko ochranu jeho práv garantuje aj Dohovor o právach osôb so zdravotným postihnutím. Za týmto účelom sme ešte v roku 2019 komunikovali s Ministerstvom spravodlivosti SR a objasňovali sme naše doterajšie postupy v trestných veciach a nedostatočné zákonné kompetencie komisára pre osoby so zdravotným postihnutím pomôcť ľuďom so zdravotným postihnutím, ktorí sa ocitnú na strane obvineného. Za tým účelom navrhujeme doplniť do druhej hlavy prvej časti Trestného poriadku ďalší subjekt (napr. pod názvom “Osobitné subjekty trestného konania”), v pôsobnosti ktorého je ochrana základných ľudských opráv a slobôd osôb so zdravotným postihnutím alebo ktorej predmetom činnosti je ochrana práv osôb so zdravotným postihnutím podľa medzinárodnej zmluvy alebo podľa osobitného predpisu. Navrhujeme, aby tento subjekt mohol vstúpiť do trestného konania a mohol za obvineného podávať návrhy, žiadosti a opravné prostriedky. Taktiež by mohol byť prítomný na tých úkonoch,	Z	N	Pripomienka presahuje rámec predkladanej právnej úpravy, ktorej cieľom je riešiť problematiku kolúznej väzby. Pripomienka bude zohľadnená v plánovanej komplexnej novelizácii Trestného poriadku.

	ktoré sú vykonávané s obvineným. Podľa súčasnej právnej úpravy, komisár pre osoby so zdravotným postihnutím sa môže zúčastniť len úkonov na strane poškodeného a to podľa § 53 Trestného poriadku, t. j. na základe udeleného plnomocenstva. Okrem toho navrhujeme do § 37 ods. 1 Trestného poriadku doplniť nové písmeno f), ktoré bude upravovať povinnosť mať už v prípravnom konaní obhajcu obvineného, ak je tento osobou so zdravotným postihnutím.			
KS v Bratislave	§ 567q Za § 567q sa vkladá § 567r, ktorý vrátane nadpisu znie: „§ 567r Prechodné ustanovenie k úpravám účinným od 1. septembra 2021 U obvineného, ktorý je k 1. septembru 2021 vo väzbe podľa § 71 ods. 1 písm. b) založenej na dôvodnej obave dlhšie ako tri mesiace, a u ktorého nebolo doposiaľ zistené, že pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, vydá súd a v prípravnom konaní prokurátor príkaz na prepustenie z väzby 1. septembra 2021. V ostatných prípadoch rozhodne do 15. septembra 2021 súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, či lehota väzby sa posudzuje podľa § 76 ods. 8 alebo ods. 9; ustanovenia § 76 ods. 2, 6 a 7 tým nie sú dotknuté.“ Čl. II Tento zákon nadobúda účinnosť 1. septembra 2021.	Z	N	Uvedená pripomienka súvisí s pripomienkou Krajského súdu v Bratislave k § 76, v ktorej navrhuje skrátenie lehoty kolúzne väzby z 5 mesiacov na 3 mesiace. Lehota 3 mesiacov by mohla vážne narušiť schopnosť orgánov činných v trestnom konaní účinne odhaľovať a vyšetrovať trestnú činnosť, nehovoriac o dopadoch aké by mohla mať na v súčasnosti prebiehajúce trestné konania. Takáto krátka lehota nezohľadňuje súčasnú dĺžku prípravného konania ani nároky na kontradiktórnosť prípravného konania v Slovenskej republike.
KS v Bratislave	§ 71 § 71 ods. 1 – navrhujem upraviť aktuálne znenie: na konci text za písmenom „c“ nahradiť bodku čiarkou a doplniť samostatný odsek: „ak s ohľadom na osobu obvineného, povahu a závažnosť trestného činu, pre ktorý bolo obvinenie vznesené, nie je v čase rozhodovanie o väzbe účel väzby možné dosiahnuť inštitútmi nahrádzajúcimi väzbu, a to dohľadom probačného a mediačného úradníka podľa § 80 ods. 1 písm. c/, ponúknutou zárukou podľa § 80 ods. 1 písm. a/, ponúknutým písomným sľubom obvineného podľa § 80 ods. 1 písm. b/, ponúknutou peňažnou zárukou podľa § 81.“ za odsek 1/ sa vkladá nový odsek 2, ktorý znie: „2/ V prípade vzatia obvineného do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/ musí výrok obsahovať aj uvedenie osobitných lehôt podľa § 76 ods. 8 alebo ods. 9.“ Doterajšie odseky 2 a 3 sa označujú ako odseky 3 a 4. V odseku 4 sa v písmene f/ slová „v odseku 2“ mení na „odseku 3“ za § 71 navrhujem doplniť § 71a „Náležitosti rozhodnutia o väzbe. Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe, ktorého následkom je vzatie obvineného do väzby alebo ponechanie obvineného vo väzbe, musí okrem všeobecných náležitostí odôvodnenia uznesenia obsahovať a/ uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera, b/ konkrétne skutočnosti, ktoré preukazujú dôvody väzby, c/ dôvody, pre ktoré nebolo možné dosiahnuť účel väzby inštitútmi nahrádzajúcimi väzbu v zmysle § 80 a § 81.“	Z	A	Povinnosť súdu skúmať možnosť nahradenia väzby bola presunutá na koniec ustanovenia § 71 ods. 1 tak, aby znenie tohto ustanovenia zodpovedalo algoritmu rozhodovania súdu o vzatí obvineného do väzby. Náležitosti rozhodnutia o vzatí obvineného do väzby a návrhu prokurátora na vzatie obvineného do väzby boli presunuté do samostatného odseku (navrhovaný odsek 2 § 72).
KS v Bratislave	§ 72 V § 72 ods. 2 sa vypúšťa druhá veta. Za druhou vetou § 72 ods. 2 (pôvodne tretou) sa dopĺňa nasledovný text: „Návrh prokurátora na vzatie obvineného do väzby musí obsahovať konkrétne skutočnosť, ktoré zakladajú navrhovaný dôvod väzby. V prípade návrhu na vzatie obvineného do väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b/, návrh musí obsahovať aj označenie konkrétnych svedkov, znalcov, spoluobvinených, či iných dôkazov, u ktorých je dôvodná obava, že bude obvinený na nich pôsobiť, alebo u ktorých je už zrejmé, že tak obvinený už konal.“ Nasledujúci text § 72 ods. 2 sa označí ako odsek 3. Doterajšie odseky 3 až 6 sa označia ako odseky 4 až 7.	Z	N	Predkladateľ nesúhlasí s požiadavkou uvedenia konkrétnych svedkov, znalcov, spoluobvinených či iných dôkazov, u ktorých je dôvodná obava, že bude obvinený na nich pôsobiť, alebo u ktorých je už zrejmé, že tak obvinený už konal, v návrhu na vzatie obvineného do väzby. V samotnom návrhu by tak bol návod pre obvineného, o ktorom sa orgány činné v trestnom konaní domnievajú, že sa môže kolúzne správať alebo sa tak správal k tomu, akých svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo dôkazy má ovplyvňovať. Taktiež v čase podania návrhu na

				vzatie do väzby orgánom činným v trestnom konaní nemusia byť známi všetci svedkovia, znalci, spoluobvinení a dôkazy vo vzťahu ku ktorým hrozí alebo sa už uskutočnilo kolúzne správanie obvineného. Potreba vypočutia ďalších svedkov a zaistenia ďalších dôkazov môže vyplývať aj z úkonov, ktoré orgány činné v trestnom konaní vykonávajú až po podaní návrhu na vzatie obvineného do väzby.
KS v Bratislave	§ 76 V § 76 ods. 2 sa slová „Základná lehota“ nahrádzajú slovami „Ak nie je v odseku 8 ustanovené inak, základná lehota“. V § 76 ods. 7 sa na konci odseku namiesto „postupuje primerane podľa § 72 ods. 3“ nahradí „postupuje primerane podľa § 72 ods. 4“. V § 76 sa za odsek 7 vkladajú nové odseky 8 až 9, ktoré znejú: „8/ Ak je obvinený vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) založeného na dôvodnej obave, že bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, väzba z tohto dôvodu môže trvať najviac tri mesiace. Ak nebol obvinený, ktorý nie je vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, prepustený z väzby pred uplynutím lehoty podľa prvej vety, musí byť prepustený z väzby na slobodu písomným príkazom predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora v posledný deň tejto lehoty. Ak je obvinený vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, rozhodne o zmene dôvodov väzby najneskôr posledný deň lehoty podľa prvej vety súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, inak musí byť obvinený, ktorý nie je vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, prepustený z väzby na slobodu písomným príkazom predsedu senátu alebo sudcu pre prípravné konanie, ktorý musí byť odôvodnený. Ak bolo zistené, že obvinený pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu podľa prvej vety rozhodne v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie, a po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste súd, a to najneskôr v posledný deň lehoty podľa prvej vety. 9/ Ak je obvinený vo väzbe, pretože pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, ustanovenie odseku 8 sa nepoužije.“ Doterajšie odseky 8 až 10 sa označujú ako odseky 10 až 12.	Z	ČA	S ohľadom na vloženie nového odseku 2 v § 72 bol primerane upravený § 76 ods. 3. V novom § 76 ods. 10 bol zavedený procesný postup v prípade návrhu na ponechanie obvineného vo väzbe, tak aby súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie rozhodol najneskôr v posledný deň lehoty väzby. Zúženie výnimiek uvedených v navrhovanom § 76 ods. 9 nepovažujeme za vhodné z dôvodov uvedených v dôvodovej správe. Výnimka v navrhovanom § 76 ods. 9 je nastavená tak, aby pokrývala z dôkazného hľadiska najkomplikovanejšie trestné činy, teda organizovanú trestnú činnosť (vrátane tej teroristickej) a tie najzávažnejšie trestné činy, teda trestné činy, pri ktorých je spoločenský záujem na odhaľovaní a potrestaní ich páchatel'ov najvyšší, teda trestné činy, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie.
KS v Bratislave	§ 77 § 77 ods. 3 upraviť nasledovne: „Dĺžka trvania väzby, o ktorej bolo rozhodnuté v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa § 380 ods. 2 alebo § 403 alebo v konaní podľa § 495 ods. 4 písm. b) alebo osobitného predpisu, sa posudzuje samostatne a nezávisle od dĺžky trvania väzby v pôvodnom konaní.“ a to s odkazom na § 9 ods. 4 písm. b) zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov.“	Z	A	§ 77 ods. 3 bol primerane doplnený.
KS v Bratislave	§ 77 § 77 ods. 3 upraviť nasledovne: „Dĺžka trvania väzby, o ktorej bolo rozhodnuté v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa § 380 ods. 2 alebo § 403 alebo v konaní podľa § 495 ods. 4 písm. b) alebo osobitného predpisu, sa posudzuje samostatne a nezávisle od dĺžky trvania väzby v pôvodnom konaní.“ a to s odkazom na § 9 ods. 4 písm. b) zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov.“	Z	A	§ 77 ods. 3 bol primerane doplnený.

KS v Bratislave	§ 78 V § 78 sa slová „8 až 10“ nahrádzajú slovami „10 až 12“.	Z	N	V bode 5 návrhu zákona je už uvedené, že v § 78 sa slová „8 až 10“ nahrádzajú slovami „10 až 12“.
KS v Bratislave	§ 80 V § 80 v odseku 1 sa v prvej vete vypúšťa „písm. a/ alebo c/“, teda veta pred druhou čiarkou znie nasledovne: „Aj je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie ponechať obvineného na slobode alebo ho prepustiť na slobodu,“	Z	N	Podľa názoru predkladateľa nie je možné nahradiť väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. b) a to s ohľadom na fakt, že žiadny z inštitútov náhrady väzby nedokáže dostatočne zabezpečiť to, aby sa obvinený kolúzne nesprával a ani neumožňuje v dostatočnej miere dohliadať na obvineného a zachytiť tak jeho kolúzne správanie. § 80 a 81 boli zmenené tak, aby vylučovali náhradu kolúznej väzby a opakovanej väzby z kolúzných dôvodov.
KS v Bratislave	§ 81 V § 81 v odseku 1 sa v prvej vete vypúšťa „písm. a/ alebo c/“, teda veta pred druhou čiarkou znie nasledovne: „Aj je daný dôvod väzby podľa § 71 ods. 1, môže súd a v prípravnom konaní sudca pre prípravné konanie rozhodnúť a ponechaní obvineného na slobode alebo o jeho prepustení na slobodu aj vtedy,“	Z	N	Podľa názoru predkladateľa nie je možné nahradiť väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. b) a to s ohľadom na fakt, že žiadny z inštitútov náhrady väzby nedokáže dostatočne zabezpečiť to, aby sa obvinený kolúzne nesprával a ani neumožňuje v dostatočnej miere dohliadať na obvineného a zachytiť tak jeho kolúzne správanie. § 80 a 81 boli zmenené tak, aby vylučovali náhradu kolúznej väzby a opakovanej väzby z kolúzných dôvodov.
KS v Bratislave	všeobecná pripomienka Pri rozhodovaní o väzbe súdy v prvom rade skúmajú dôvodnosť trestného stíhania, následne existenciu niektorého z dôvodov väzby, a až keď sú tieto podmienky vzatia do väzby splnené, môžu posudzovať, či väzbu nemožno nahradiť miernejšími opatreniami. Nie je možné posudzovať možnosti náhrady väzby, ak nie sú konštatované tieto „základy“ väzby. Vychádzajúc z rozhodovacej praxe Ústavného súdu SR, na ktoré už roky nadväzuje rozhodovacia prax všeobecných súdov, nie je namieste naďalej obmedzovať možnosť nahradenia väzby len na dôvody tzv. útekovej a preventívnej väzby, a to za situácie, keď podľa § 80 ods. 2 veta tretia Trestného poriadku a podľa § 81 ods. 1 veta druhá Trestného poriadku, je možné okrem iného nahradiť aj „opätovnú“ väzbu podľa § 71 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku. Ak teda zákon umožňuje nahradiť väzbu v situácii, keď obvinený už pôsobil na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, nie je žiaden právny ani logický dôvod vylúčiť v zákone možnosť náhrady väzby, ak je dôvodom väzby hrozba takéhoto pôsobenia. Nepovažujem za opodstatnené určiť samostatne či „navyše“ obsahové náležitosti rozhodnutia o väzbe v prípade kolúzneho dôvodu väzby. Navyše predkladateľ návrhu veľmi zneprehľadnil ustanovenie § 72. Nakoľko konkrétne skutočnosti zakladajúce konkrétny dôvod väzby musia byť v rozhodnutí súdu a aj v návrhu prokurátora uvedené v prípade každého väzobného dôvodu, hoc je táto prax už dávno ustálená v rozhodnutiach súdov, upravila som v tomto zmysle § 72 a vložila samostatný § 71a, ktorý sa venuje osobitným náležitostiam odôvodnenia rozhodnutia o väzbe vo vzťahu ku všetkým väzobným dôvodom. Pri kolúznej väzbe je zdôraznená potreba uvedenia nie len konkrétnych skutočností, ale aj jasné označenie svedkov a iných dôkazov. Je potrebné si uvedomiť, že toto má vplyv aj na dĺžku kolúznej väzby, ktoré sa nemá	Z	ČA	Povinnosť súdu skúmať možnosť nahradenia väzby bola presunutá na koniec ustanovenia § 71 ods. 1, tak aby znenie ustanovenia zodpovedalo algoritmu rozhodovania súdu o vzatí obvineného do väzby. Podľa názoru predkladateľa nie je možné nahradiť väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. b) a to s ohľadom na fakt, že žiadny z inštitútov náhrady väzby nedokáže dostatočne zabezpečiť to, aby sa obvinený kolúzne nesprával a ani neumožňuje v dostatočnej miere dohliadať na obvineného a zachytiť tak jeho kolúzne správanie. § 80 a 81 boli zmenené tak, aby vylučovali náhradu kolúznej väzby a opakovanej väzby z kolúzných dôvodov. Náležitosti rozhodnutia o vzatí obvineného do väzby a návrhu na vzatie obvineného do väzby boli presunuté do samostatného odseku (navrhovaný § 72 ods. 2).Predkladateľ

	vzťahovať na celý rozsah majúť sa vykonaného dokazovania, ale len na reálne ovplyvniteľné dôkazy. Preto aj nie je potrebné, aby pri trestnom čine, ktorý mal byť spáchaný organizovanou skupinou, bola výnimka na dĺžku trvania kolúznej väzby. S ohľadom na uvedené preto postačí rovnaká maximálna doba trvania kolúznej väzby tak, ako je už takmer dvadsať rokov ustálená v Českej republike. Pokiaľ doba troch mesiacov nespôsobuje problémy v Českej republike, niet dôvodu, aby ich spôsobovala u nás. Ak sú „obmedzené personálne a materiálne podmienky orgánov činných v trestnom konaní“ na rozdiel od tých v Českej republike, je úlohou štátu, aby ich vylepšil, a nie kompenzoval ich dlhšou lehotou trvania kolúznej väzby. Predkladateľ navrhovanej zmeny z neznámych dôvodov nevyužil možnosť zmeny § 77 ods. 3. V prípade, ak bol obvinený prepustený z väzby z dôvodu uplynutia maximálnej lehoty jej trvania, následne bol odsúdený v konaní proti ušlému a na výkon trestu bol vydaný na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu alebo európskeho zatýkacieho rozkazu s výhradou voči konaniu, ktorej sa v prípade nesúhlasu obvineného musí vyhovieť a rozsudok zrušiť, je veľmi problematické, či môže byť obvinený v takejto situácii v novom konaní vzatý do väzby. Táto situácia sa pritom dá vyjasniť jednoduchou úpravou uvedeného ustanovenia.			nesúhlasí s požiadavkou uvedenia konkrétnych svedkov, znalcov, spoluobvinených a iných dôkazov v návrhu na vzatie obvineného do väzby. V samotnom návrhu by tak bol návod pre obvineného, o ktorom sa orgány činné v trestnom konaní domnievajú, že sa môže kolúzne správať alebo sa tak správal k tomu, akých svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo dôkazy má ovplyvňovať. Taktiež v čase podania návrhu na vzatie do väzby orgánom činným v trestnom konaní nemusia byť známi všetci svedkovia, znalci, spoluobvinení a dôkazy vo vzťahu ku ktorým hrozí alebo sa uskutočnilo kolúzne správanie obvineného. Potreba vypočutia ďalších svedkov a zaistenia ďalších dôkazov môže vyplývať aj z úkonov, ktoré orgány činné v trestnom konaní vykonávajú až po podaní návrhu na vzatie obvineného do väzby. Zúženie výnimiek uvedených v navrhovanom § 76 ods. 9 nepovažujeme za vhodné z dôvodov uvedených v dôvodovej správe. Výnimka v navrhovanom § 76 ods. 9 je nastavená tak, aby pokrývala z dôkazného hľadiska najkomplikovanejšie trestné činy, teda organizovanú trestnú činnosť (vrátane tej teroristickej) a tie najzávažnejšie trestné činy, teda trestné činy, pri ktorých je spoločenský záujem na odhaľovaní a potrestaní ich páchatel'ov najvyšší, teda trestné činy, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie. Akceptovaná bola aj zmena § 77 ods. 3.
MDaVSR	K bodu 2 Odporúčame v § 72 ods. 2 za slová „a odôvodnenie rozhodnutia o väzbe“ vložiť slová „musí obsahovať“.	O	A	Materiál bol upravený.
MDaVSR	K bodu 4 V úvodnej vete je potrebné slovo „odsek“ nahradiť slovom „odseky“.	O	A	Materiál bol upravený.
MFSR	Všeobecne Návrh je potrebné zosúladiť s prílohou č. 1 Legislatívnych pravidiel vlády SR (v čl. I bode 1 za slová „ods. 1“ vložiť slová „úvodnej vete“ a za slová „písmena a) alebo“ vložiť slovo „písmena“, bod 2 rozdeliť do troch novelizačných bodov tak, aby doplnenie druhej vety bolo upravené v samostatnom novelizačnom bode a nové dopĺňané vety boli upravené v samostatných novelizačných bodoch, v bode 4 úvodnej vete slovo „odsek“ nahradiť slovom „odseky“, v § 76 ods. 9 za slovo „organizovanou“ a za slovo „zločineckou“ vložiť slovo „skupinou“).	O	A	Materiál bol upravený.
MPSVRSR	K Čl. I bodu 1	O	A	Znenie právnej úpravy bolo primerane

	Odporúčame v Čl. I bode 1 navrhované doplnenie znenia § 71 ods. 1 upraviť v tom zmysle, aby v § 71 ods. 1 bola explicitne vyjadrená, v čase rozhodovania o väzbe obvineného, potreba skúmania a preukazovania prioritnej potreby primeranosti a dostatočnosti použitia všetkých iných ochranných opatrení nahrádzajúcich väzbu, a to tak jednotlivo, ako aj v ich nožnej kombinácii, nakoľko väzba je najsilnejším zásahom do osobnej slobody, dôstojnosti osôb a ich súkromia, ktorý je ešte zosilnený povinnosťou považovať každého, proti komu sa vedie trestné konanie za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinnu. Odôvodnenie: Dôvodom v pripomienke navrhovanej úpravy je posilnenie ochrany obvineného pred možným svojvoľným a účelovým rozhodnutím o väzbe a jej dôsledkami, a to vzhľadom na skutočnosť, že väzba je najsilnejším zásahom do osobnej slobody, dôstojnosti a súkromia obvinenej osoby, ktorý je ešte zosilnený povinnosťou považovať každého, proti komu sa vedie trestné konanie za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinnu.			upravené.
MPSVRSR	K Čl. I bodu 2 Odporúčame v Čl. I bode 2 navrhované doplnenie znenia § 72 ods. 2 upraviť v tom zmysle, aby v § 72 ods. 2 bolo explicitne vyjadrené, že je potrebné v záujme presvedčivosti odôvodnenia rozhodnutia o väzbe obvineného, oprieť toto rozhodnutie o konkrétne skutočnosti, ktoré len vo vzájomnom spojení a súlade skutkových zistení vyúsťujú k jednoznačnému záveru o odôvodnenosti väzby a zároveň ustanoviť viazanosť právnou podmienkou, že opis týchto skutkových okolností, o ktoré sa opiera rozhodnutie o väzbe obvineného, je získaný z dôveryhodných zdrojov, ktoré vylučujú účelové a klamlivé tvrdenia, resp. svedectvá. Odôvodnenie: Dôvodom v pripomienke navrhovanej úpravy je posilnenie ochrany obvineného pred možným svojvoľným a účelovým rozhodnutím o väzbe a jej dôsledkami, a to vzhľadom na skutočnosť, že väzba je najsilnejším zásahom do osobnej slobody, dôstojnosti a súkromia obvinenej osoby, ktorý je ešte zosilnený povinnosťou považovať každého, proti komu sa vedie trestné konanie za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinnu.	O	ČA	Znenie navrhovanej právnej úpravy bolo primerane upravené zohľadňujúc aj vznesené zásadné pripomienky.
MPSVRSR	K Čl. I bodu 4 Odporúčame v Čl. I bode 4 navrhovaný § 76 ods. 8 a 9 upraviť v tom zmysle, aby v § 76 ods. 8 a 9 bolo explicitne vyjadrené, že obvinený môže byť vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) nad lehotu piatich mesiacov, len ak sa toto rozhodnutie opiera nie o „zistenia“, ale o preukázanie jeho osobného pôsobenia alebo prostredníctvom iných osôb počas výkonu väzby na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo iné marenie objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie, a to na základe konkrétnych skutočností získaných z dôveryhodných zdrojov. Zároveň nie je zrejmé, ako môže obvinený v kolúznei väzbe osobne pôsobiť na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov. Odôvodnenie: Dôvodom v pripomienke navrhovanej úpravy je posilnenie ochrany obvineného pred možným svojvoľným a účelovým rozhodnutím o trvaní kolúznei väzby a jej dôsledkami, a to vzhľadom na skutočnosť, že väzba je najsilnejším zásahom do osobnej slobody, dôstojnosti a súkromia obvinenej osoby, ktorý je ešte zosilnený povinnosťou považovať každého, proti komu sa vedie trestné konanie za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinnu.	O	N	Navrhovaná zmena nie je potrebná, pretože k tomuto zisteniu musí dôjsť súd pri rozhodovaní. V prípade rozhodovania súdu, tento súd nemá čo preukazovať, ale tento súd musí nadobudnúť presvedčenie o záveroch kolúzneho správania obvineného, t.j. musí zistiť túto skutočnosť. Preto navrhovaná pripomienka nie je vecne správna.
MPSVRSR	K Čl. I bodu 6 Odporúčame v Čl. I bode 6 navrhovaný § 567r upraviť v tom zmysle, aby v § 567r bolo explicitne vyjadrené, že obvinený môže byť vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) nad lehotu piatich mesiacov, len ak sa toto rozhodnutie opiera nie o „zistenia“, ale o preukázanie jeho osobného pôsobenia alebo prostredníctvom iných osôb počas výkonu väzby na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo iné marenie objasňovania skutočností závažných pre trestné stíhanie, a to na základe konkrétnych skutočností získaných z dôveryhodných zdrojov. Zároveň nie je zrejmé, ako môže	O	A	Znenie prechodného ustanovenia bolo primerane upravené, a to aj s ohľadom na pripomienku MPSVR SR ako aj s ohľadom na zásadné pripomienky vznesené k tomuto ustanoveniu zo strany najmä NS SR.

	obvinený v kolúznei väzbe osobne pôsobiť na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov. Odôvodnenie: Dôvodom v pripomienke navrhovanej úpravy je posilnenie ochrany obvineného pred možným svojvoľným a účelovým rozhodnutím o trvaní kolúznei väzby a jej dôsledkami, a to vzhľadom na skutočnosť, že väzba je najsilnejším zásahom do osobnej slobody, dôstojnosti a súkromia obvinenej osoby, ktorý je ešte zosilnený povinnosťou považovať každého, proti komu sa vedie trestné konanie za nevinného, kým súd nevysloví právoplatným odsudzujúcim rozsudkom jeho vinu.			
MPSVRSR	K doložke vybraných vplyvov, k hodnoteniu sociálnych vplyvov Odporúčame prehodnotiť sociálne vplyvy predloženého návrhu zákona, ktoré boli predkladateľom vyhodnotené ako žiadne, a to v súvislosti s bodom 4.2 analýzy sociálnych vplyvov (vplyvy na prístup k zdrojom, právam, tovarom a službám) po zohľadnení najmä zásad upravených v § 2 ods. 2 a 4 Trestného poriadku. V prípade prehodnotenia sociálnych vplyvov je ich potrebné identifikovať v doložke vybraných vplyvov v bode 9. Vplyvy navrhovaného materiálu a zhodnotiť v analýze sociálnych vplyvov (bod 4.2), ktorá sa tak stáva povinnou súčasťou predkladaného materiálu. Zároveň je potrebné upraviť informáciu o sociálnych vplyvoch predloženého návrhu zákona vo všeobecnej časti dôvodovej správy. Odôvodnenie: Potreba úpravy vyplýva z Jednotnej metodiky na posudzovanie vybraných vplyvov.	O	A	
MŠVVaŠSR	všeobecne Odporúčame návrh zákona upraviť legislatívno-technicky a jazykovo, napríklad - v čl. I bode 2 slovo "prečo" nahradiť slovami "z akého dôvodu", - v čl. I bode 4 úvodnej vete slovo "odsek" nahradiť slovom "odseky", - v čl. I bode 4 odseku 9 slová "väzbe, pretože" nahradiť slovami "väzbe z dôvodu, že".	O	ČA	Použitie slova „prečo“ je namieste, rovnako aj slova „pretože“.
MVSR	čl. I V bode 2 žiadame vypustiť slová „aj zákonné ustanovenie o lehote podľa § 76 ods. 8 alebo ods. 9 a“ a „alebo z ktorých je zrejme, že tak obvinený už konal.“. Súčasne žiadame vypustiť body 3 až 5. Odôvodnenie: Problémy súvisiace s výkonom kolúznei väzby, ktoré boli medializované, podľa nášho názoru nesúvisia s dĺžkou trvania lehoty väzby, ale podmienkami aké majú obvinení v kolúznei väzbe v porovnaní s obvinenými vzatými do väzby z ostatných dôvodov väzby alebo dokonca v porovnaní s odsúdenými. Ministerstvo spravodlivosti SR ako predkladateľ návrhu vo svojej dôvodovej správe k návrhu uvádza: „... Vláda Slovenskej republiky sa v programovom vyhlásení zaviazala pokračovať v humanizácii a zmierňovaní obmedzení osôb vo výkone väzby a vo výkone trestu v kontexte odporúčaní vnútroštátnych a medzinárodných inštitúcií.“. Zo znenia návrhu je však zrejme, že návrh sa nezaobrá humanizáciou ani zmiernením obmedzení osôb vo výkone väzby. Tieto možno dosiahnuť jedine zmenou a doplnením príslušných ustanovení zákona č. 221/2006 Z. z. o výkone väzby, príp. interných predpisov Zboru väzenskej a justičnej stráže, ktoré umožňujú premiestňovať obvinených vzatých do kolúznei väzby do ústavov na výkon väzby mimo miesta bydliska obvineného (z dosahu jeho rodiny a obhajcov), umiestňovanie v „samotkách“, obmedzovanie komunikácie s najbližšími a pod., prípadne interných predpisov upravujúcich oprávnenia vyšetrovateľa súvisiace s povolením korešpondencie a návštev obvineného v kolúznei väzbe. Podľa dôvodovej správy sa uvedený návrh predkladá taktiež preto, že: „V neposlednom rade návrh zákona zohľadňuje správu a odporúčania adresované Slovenskej republike Výborom RE na zabránenie mučeniu a neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (CPT)“. Zmienené rovnako nekorešponduje so skutočnosťou, nakoľko zo „Správy pre vládu Slovenskej republiky o návšteve Slovenskej republiky, ktorú uskutočnil Európsky výbor na zabránenie mučeniu a neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (CPT)“ z marca 2018 vyplýva iný záver. Zo správy vyberáme: „V tomto ohľade Výbor veľmi znepokojuje nedostatok pokroku od návštevy v roku 2013 v niekoľkých oblastiach, najmä pokiaľ ide o zaobchádzanie s osobami zaistenými polícia, pripúšťanie osôb k upevneným objektom polícia,	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor bol odstránený pod podmienkou, že návrh zákona nebude rozšírený o akékoľvek uvádzanie konkrétnych svedkov alebo dôkazov v návrhu prokurátora o vzatí obvineného do väzby alebo rozhodnutí o vzatí obvineného do väzby.

veľmi reštriktívny režim a drastické bezpečnostné opatrenia uplatňované v prípade odsúdených na doživotie, ako aj ochudobnený režim ponúkaný obvineným vo výkone väzby. ...ešte stále nie je stanovená zodpovedajúca zákonná požiadavka vzťahujúca sa na umiestnenie obvinených do bezpečnostnej cely. ...väčšina obvinených v štandardnom režime bola po väčšinu dní zamknutá až 23 hodín v ich celách,...“. Z citovaného je zjavné, že predložený návrh sa nezaobera skutočnosťami, ktoré Európsky výbor na zabránenie mučeniu a neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (CPT) Slovenskej republiky vytýka, keďže upravuje väzbu ako inštitút trestného konania, resp. trestného práva procesného. K odporúčaniam Európskeho výboru na zabránenie mučeniu a neľudskému či ponižujúcemu zaobchádzaniu alebo trestaniu (CPT) je potrebné uviesť, že tieto sa týkajú najmä podmienok osôb vo výkone väzby v zariadeniach na výkon väzby, pričom odporúčajú minimalizáciu nepriaznivých sociálno-psychologických následkov na tieto osoby a využívanie väzby ako krajný spôsob zásahu do ľudských práv a slobôd. Odporúčania CPT adresované Slovenskej republike nepoukazujú na zákonom stanovenú dĺžku väzby v zmysle Trestného poriadku, ale naopak na reálnu dĺžku väzby u obvinených v zariadeniach na výkon väzby v Slovenskej republike, ktorá je v zjavnom nepomere k štandardom ostatných štátov Európskej únie. Súčasná právna úprava „kolúznej väzby“ v zmysle § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku uvádza ako jeden z dôvodov väzby obvineného prípad, ak zo zistených skutočností vyplýva dôvodná obava, že „bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objašňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie,“ pričom § 76 ods. 2 Trestného poriadku určuje základnú dĺžku väzby na 7 mesiacov. Túto je možné v prípravnom konaní predĺžiť v závislosti od právnej kvalifikácie skutku na najviac 12 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre prečin, 36 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre zločin a 48 mesiacov, ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin. Dôležité je poznamenať, že dĺžka väzby je upravená pre všetky dôvody väzby uvedené v ustanovení § 71 ods. 1 Trestného poriadku rovnako. Bez zmeny tohto systému by bolo skrátenie lehoty väzby vo vzťahu k účelu väzby kontraproduktívne, pričom dôvody na jej trvanie by vzhľadom na vykonávané dokazovanie stále trvali. Základnou príčinou, pre ktorú orgány činné v trestnom konaní – vyšetrovatelia Policajného zboru podávajú prostredníctvom prokurátora návrh na vzatie obvineného do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku je odôvodnená obava, že ponechanie obvineného na slobode by mohlo zapríčiniť marenie vyšetrovania, a to tým, že obvinený bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených a ďalšie osoby, mariť vykonanie dôkazov alebo ich zničiť s cieľom ovplyvniť výsledky vyšetrovania vo svoj prospech. Uvedená dôvodná obava však vo väčšine prípadov nevyplýva zo skutočností, že obvinený už týmto spôsobom v minulosti konal, nakoľko ak ide o osobu, ktorá je prvýkrát trestne stíhaná, tak na takéto konanie nemusela mať v minulosti dôvod. Naopak, v prípade obvineného z niektorého z trestných činov korupcie, vydierania alebo hrubého nátlaku by predmetná skutočnosť mala automaticky zakladať dôvod na vzatie obvineného do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Skutočnosť, či dôvody väzby uvádzané v návrhu orgánu činného v trestnom konaní dostatočne odôvodňujú rozhodnutie o kolúznej väzbe, ktorá predstavuje najväčšiu zásah do ľudských práv a slobôd v prípravnom konaní, posudzuje sudca pre prípravné konanie v súvislosti s jednotlivými dôkazmi ako aj ďalšími okolnosťami týkajúcimi sa osoby obvineného. Pre potrebu novej právnej úpravy týkajúcej sa odôvodnenia rozhodnutia o väzbe zákonodarcu poukazuje na rekodifikovanú právnu úpravu väzby v Českej republike. Máme za to, že súčasná právna úprava náležitosti rozhodnutia o väzbe v zmysle § 72 ods. 2 druhá veta („Odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahuje aj uvedenie skutkových okolností, o ktoré sa výrok rozhodnutia o väzbe opiera.“) dostatočne reflektuje potrebu odôvodnenia skutočností, ktoré odôvodňujú podozrenie, že konkrétna osoba spáchala trestný čin, ako aj konkrétne skutočnosti, pre ktoré je účelné a nevyhnutné použitie inštitútu kolúznej väzby. Tejto skutočnosti rovnako zodpovedá aj súdna prax, pričom je			
--	--	--	--

potrebné skonštatovať, že dohľad nad zákonnosťou konania a rozhodnutí v trestnom konaní vykonáva podľa § 4 ods. 1 zákona č. 153/2001 Z. z. o prokuratúre aj príslušný prokurátor. Orgány činné v trestnom konaní a súd sú povinné nielen v každom štádiu trestného konania skúmať existenciu dôvodov väzby, ale tiež skutočnosť či ich postup v konkrétnej trestnej veci je konformný z hľadiska naplnenia zásady vybavovania väzobných vecí prednostne a urýchlene. Ak v ich postupe dôjde k pochybeniu, napríklad že v dôsledku nekonania nie je väzobná vec vybavovaná prednostne alebo dokonca nie je vybavovaná vôbec, takáto skutočnosť môže byť dôvodom pre prepustenie obvineného z väzby bez ohľadu na prípadnú existenciu dôvodov väzby. Na základe zmieneného nie je zjavné, z akého dôvodu je potrebná ďalšia úprava konkrétnych dôvodov pre rozhodnutie o vzatí osoby do väzby z dôvodov uvedených v § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku. Skrátenie základnej lehoty kolúzne väzby na 3 mesiace (ako sa pôvodne predpokladalo a ako je upravená v Českej republike), resp. 5 mesiacov, podľa nášho názoru neprináša v porovnaní s platnou právnou úpravou žiadny progres, inštitút väzby nevylepší. Podľa § 76 ods. 1 Trestného poriadku väzba v rámci základnej alebo predĺženej lehoty väzby v prípravnom konaní a väzba v konaní pred súdom môže trvať len nevyhnutný čas. Podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku, ak pominie dôvod väzby, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu. V prípravnom konaní o tom rozhodne prokurátor. Podľa odseku 2 uvedeného ustanovenia policajt, prokurátor, sudca pre prípravné konanie a súd sú povinní skúmať v každom období trestného stíhania, či dôvody väzby trvajú, alebo či sa zmenili. Podľa uvedeného ustanovenia tiež platí, že ak v prípravnom konaní prokurátor zistí, že dôvody väzby sa zmenili, podá návrh sudcovi pre prípravné konanie na rozhodnutie o zmene dôvodov väzby. Sudca pre prípravné konanie o takom návrhu rozhodne bez meškania. Potrebe prijatia návrhu nezodpovedá ani skutočnosť, že podľa štatistiky spracováanej Policajným zborom bola k decembru 2020 výsledná rýchlosť väzobného vyšetrovania vykonávaného vyšetrovateľmi odborov kriminálnej polície okresných a krajských riaditeľstiev Policajného zboru pri zločinoch 83 % a pri obzvlášť závažných zločinoch dokonca 91,76 %. Z celkovo skončených väzieb - 2 649 bolo v lehote prevyšujúcej 6 mesiacov skončených 62 trestných vecí, čo predstavuje 2,3 %. Väzobné stíhanie vykonávané vyšetrovateľmi odborov kriminálnej polície okresných a krajských riaditeľstiev Policajného zboru je v 97,7 % prípadov ukončované včas, teda v zákonom stanovenej lehote. Príčinou nášho negatívneho stanoviska k návrhu je aj skutočnosť, že návrh prispeje k ďalšiemu zhoršeniu nepriaznivej situácie vo vyšetrovaní. Máme za to, že súčasná úprava základnej lehoty väzby v prípravnom konaní odzrkadľuje náročnosť vykonávaného dokazovania, nutnosť dodržiavania zásady kontradiktórnosti konania (spôsobujúca opakovanie výsluchov osôb po vznesení obvinenia, hoci boli riadne vypočuté po začatí trestného stíhania a opätovne na súde), práv obvineného na obhajobu a s nimi spojeného opätovného vykonávania všetkých úkonov, ktoré už boli vykonané v štádiu pred začatím trestného stíhania, ako aj obštrukcie obhajcov a obvinených v spojitosti s rigidným dodržiavaním lehôt, ktoré často vedú k neúmernému predĺženiu prípravného konania. Súčasný systém prípravného konania núti orgány činné v trestnom konaní vykonať všetky úkony dokazovania v štádiu pred podaním obžaloby, pričom v konaní pred súdom dochádza už len k ich opätovnému zopakovaniu. Bez sľubovaného zjednodušovania prípravného konania navrhovaná zmena, ako takmer všetky novely Trestného poriadku doposiaľ, negatívne ovplyvní predsúdne konanie, a to nielen primárne, zúžením časového rámca vykonania úkonov vo veciach obvinených vzatých do väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, ale tiež sekundárne, napr. dosahom na ochotu policajtov vykonávať funkciu orgánu činného v trestnom konaní. Zvyšovanie nárokov na policajtov vykonávajúcich vyšetrovanie (napr. sú povinní odôvodňovať uznesenia o stíhaní, ale aj ďalšie meritórne rozhodnutia na úrovni rozsudkov súdov, agenda obzvlášť zraniteľných obetí spojená so zaznamenávaním ich výsluchov na audiovizuálny záznam s následným vykonaním jeho časovo náročného prepisu, potreba			
---	--	--	--

	zabezpečovania psychológa na výsluch obzvlášť zraniteľných obetí, rozšírenie práv oznamovateľov protispoločenskej činnosti a s tým súvisiacich úkonov, úkony v rámci stíhania právnických osôb, „finančného vyšetrovania“, novodefinované zaistovanie vecí a majetku a pod.) dosahuje v súčasnosti úroveň, ktorá reálne ohrozuje akcieschopnosť útvarov Policajného zboru podieľajúcich sa na trestnom konaní. Vedie k vysokej a zintenzívňujúcej sa fluktuácii vyšetrovateľov z odborov kriminálnej polície okresných a krajských riaditeľstiev Policajného zboru na iné funkcie v rámci Policajného zboru alebo dokonca mimo Policajný zbor. Uvedená reálna dĺžka väzby je spôsobená práve vyššie zmienenými aspektmi ovplyvňujúcimi dokazovanie v prípravnom konaní, ktoré zjavne nadbytočne supluje konanie pred súdom, pričom bez zmeny uvedeného stavu nie je účelné vykonať navrhovanú zmenu Trestného poriadku.			
NSSR	čl. I bodu 1 Pri rozhodovaní o vzatí do väzby súdy okrem formálnej podmienky, spočívajúcej v tom, že tomu, kto má byť vzatý do väzby, bolo vznesené obvinenie (§ 33 a § 72 ods. 2 veta prvá Trestného poriadku), skúmajú najprv dôvodnosť trestného stíhania, t. j. či doteraz zistené skutočnosti nasvedčujú tomu, že skutok, pre ktorý bolo začaté trestné stíhanie, bol spáchaný, má znaky trestného činu a zároveň sú dané dôvody na podozrenie, že tento skutok spáchal obvinený. V ďalšom kroku potom skúmajú, či z konania obvineného alebo ďalších konkrétnych skutočností vyplýva dôvodná obava zakladajúca niektorý z dôvodov väzby. Až keď sú tieto podmienky vzatia do väzby dané, môžu prikočiť k posúdeniu, či vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je možné väzbu nahradiť. Tomuto algoritmu rozhodovania o vzatí do väzby by malo zodpovedať aj novelizované znenie ustanovenia § 71 ods. 1 Trestného poriadku. Zároveň, vzhľadom na to, že podmienky nahradenia väzby sú upravené v § 80 a § 81 Trestného poriadku, sú slová „podľa písm. a) a c)“ duplicitné a nadbytočné. Navrhujeme preto v § 71 ods. 1 písm. c) Trestného poriadku nahradiť bodku na konci čiarkou a pripojiť slová: „a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.“. So zreteľom na to, že materiálne podmienky väzby podľa § 72 ods. 2 Trestného poriadku sú v tomto ustanovení upravené samostatne, navrhujeme slová „a ak vzhľadom na osobu obvineného, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 alebo § 81.“ pripojiť aj na konci tohto ustanovenia. Súčasne navrhujeme zosúladiť znenie ustanovení § 80 ods. 1 a § 81 ods. 1 Trestného poriadku s nálezom Ústavného súdu Slovenskej republiky z 8. októbra 2004, sp. zn. I. ÚS 100/04, ktorý je publikovaný v Zbierke nálezov a uznesení Ústavného súdu Slovenskej republiky pod č. 89/2004 a podľa záverov ktorého je (musí byť) možné nahradiť väzbu realizovanú na základe každého dôvodu, včítane kolúzneho. Z pohľadu všeobecných súdov treba pritom zdôrazniť, že pokiaľ sa Ústavný súd Slovenskej republiky kvalifikovaným spôsobom neodchýli od svojho už publikovaného právneho názoru (§ 13 zákona č. 314/2018 Z. z. o Ústavnom súde Slovenskej republiky a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov), jeho nerešpektovanie zo strany všeobecných súdov, s poukazom na to, že zákon nahradenie väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku nepripúšťa, zakladá riziko vyslovenia porušenia základných práv a slobôd obvineného. O to viac, že zákonodarcia naproti tomu umožnil nahradiť (hoci za sprísnených podmienok) opätovnú kolúžnu väzbu podľa § 71 ods. 3 písm. b) Trestného poriadku, ktorá predpokladá už preukázané kolúzne konanie. Za takéhoto stavu veci niet rozumného dôvodu, ktorý by dostatočne ospravedlnil vylúčenie tejto možnosti v prípade dôvodu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, na naplnenie ktorého stačí dôvodná obava z kolúzneho správania (a to aj napriek tomu, že z povahy tohto väzobného dôvodu vyplýva, že nahradenie väzby bude v tomto prípade skôr výnimočné). Navyše, so zreteľom na rozdiely medzi slovenskou a českou právnou úpravou, keď podľa	Z ČA	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021.. Znenie § 71 ods. 1 bolo upravené podľa výsledku rozporového konania. Rozpor sa nepodarilo odstrániť v časti právnej úpravy týkajúcej sa možnosti nahradenia kolúznej väzby.	

	českého Trestného poriadku je už samotný dôvod kolúznei väzby vymedzený užšie (obava z pôsobenia len na doposiaľ nevypočutých svedkov alebo spoluobvinených) a zároveň je trvanie väzby z tohto dôvodu obmedzené na tri mesiace, pričom toto obmedzenie neplatí iba v prípade preukázaného kolúzneho konania (na Slovensku má byť táto lehota stanovená na päť mesiacov, pričom širšie sú koncipované aj výnimky z tohto obmedzenia), považujeme za otázne, či by Európsky súd pre ľudské práva dospel pri posudzovaní ex lege vylúčenej možnosti nahradenia väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku k rovnakým záverom ako vo veci Krejčíř proti Českej republike (rozsudok z 26. marca 2009, sťažnosti č. 39298/04 a 8723/05). V tejto súvislosti považujeme za problematické tiež to, že doslovné znenie ustanovení § 80 a § 81 Trestného poriadku vylučuje nahradenie väzby aj z dôvodu podľa § 71 ods. 3 písm. d) Trestného poriadku. Z týchto dôvodov navrhujeme zmeniť dotknuté ustanovenia takto: – v § 80 ods. 1 Trestného poriadku vypustiť slová „podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c)“, – v § 81 ods. 1 Trestného poriadku vypustiť slová „podľa § 71 ods. 1 písm. a) alebo c)“. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadnú.			
NSSR	Čl. I bodu 2 Podľa § 176 ods. 2 Trestného poriadku vyplývajú obsahové náležitosti odôvodnenia rozhodnutia o väzbe primárne z ustanovenia § 71 Trestného poriadku upravujúceho podmienky vzatia do väzby a v nadväznosti na to tiež z ustanovení § 80 a nasl. Trestného poriadku upravujúcich nahradenie väzby. Odôvodnenia rozhodnutí všeobecných súdov, rešpektujúc ustálenú judikáтуру Ústavného súdu Slovenskej republiky v tomto smere, už dnes, bez toho, aby bola potrebná osobitná právna úprava, obsahujú konkrétne skutočnosti preukazujúce dôvodnosť trestného stíhania a existenciu dôvodov väzby a tiež vysvetlenie, prečo nebola väzba nahradená. Ak v konkrétnej veci rozhodnutie súdu tieto obsahové náležitosti nespĺňa, nejde o dôsledok nedostatočnej právnej úpravy, ale o chybu konkrétneho rozhodnutia. Z tohto pohľadu nepovažujeme navrhované doplnenie obsahových náležitostí odôvodnenia rozhodnutia o väzbe a návrhu prokurátora na vzatie do väzby, ktoré navyše zneprehľadňuje už aj tak pomerne komplikované znenie ustanovenia § 72 ods. 2 Trestného poriadku, ktoré nesúrodne upravuje rôzne aspekty rozhodovania o väzbe, za nevyhnutné. Za opodstatnené v tejto súvislosti nepovažujeme ani osobitné zvýraznenie obsahových náležitostí návrhu prokurátora a rozhodnutia o väzbe v prípade kolúzneho dôvodu väzby, keďže konkrétne skutočnosti zakladajúce dôvod väzby musia byť v rozhodnutí uvedené v prípade každého väzobného dôvodu. Navrhujeme preto v § 72 Trestného poriadku za odsek 1 vložiť nový odsek v znení: „Výrok rozhodnutia o väzbe podľa 71 ods. 1 písm. b) musí obsahovať aj zákonné ustanovenie o lehote podľa § 76 ods. 8 alebo ods. 9.“ a pokiaľ napriek vyššie uvedeným výhradám bude predkladateľka považovať za potrebné osobitne upraviť obsahové náležitosti rozhodnutia o väzbe, tieto navrhujeme vložiť do tohto nového ustanovenia. V takom prípade zároveň navrhujeme nahradiť slová „ktoré zakladajú dôvodnú obavu podľa § 71“ slovami „ktoré zakladajú dôvod väzby podľa § 71“. Dôvodnú obavu je totiž možné konštatovať iba v prípade dôvodov väzby podľa § 71 ods. 1 Trestného poriadku, nie však už v prípade dôvodov väzby podľa § 71 ods. 3 Trestného poriadku. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadnú.	Z	A	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor bol odstránený vložением nového odseku 2 do § 72.
NSSR	Čl. I bodu 4 Podľa dôvodovej správy je predkladaný návrh inšpirovaný českou právnou úpravou. Nie je z nej však už zrejmé, na základe akých kritérií (dôvodov) sa navrhuje lehota trvania kolúznei väzby práve na päť mesiacov. V tejto súvislosti poukazujeme na to, že v prípade českej právnej úpravy lehota trvania kolúznei väzby zodpovedá trojmesačnej lehote preskúmania trvania väzby ex offio a okrem iného korešponduje aj s užšie vymedzeným dôvodom kolúznei väzby. Podľa aktuálnej slovenskej úpravy, ktorú predkladaný návrh nemení, sa súdny prieskum trvania väzby (ak ho skôr neinicujú strany konania) realizuje prvýkrát v súvislosti s uplynutím základnej – sedem mesačnej lehoty väzby v	Z	ČA	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor bol odstránený. Znenie § 72 ods. 4, § 79 ods. 2, § 83 ods. 2, § 190 ods. 3 a § 194 ods. 1 písm. b) boli upravené podľa výsledku rozporového konania.

	prípravnom konaní, t. j. fakticky po uplynutí šiestich mesiacov, keďže najmenej dvadsať pracovných dní z uvedenej lehoty je vyhradených na rozhodovanie súdov oboch stupňov o väzbe, a následne vždy v lehotách, o ktoré bola väzba predĺžená. Navrhujeme preto zosúladiť lehotu trvania kolúznej väzby so základnou lehotou väzby v prípravnom konaní s tým, že v prípade rozhodovania o ponechaní v kolúznej väzbe nad túto lehotu by sa zároveň primerane uplatnil postup pri rozhodovaní o návrhu na predĺženie lehoty väzby, resp. o ponechaní vo väzbe po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste, čo predložený návrh vôbec nerieši. Tým zostane úprava rozhodovania o väzbe vnútorne konzistentná a zároveň sa tým vo väčšine prípadov zabezpečí, že sa otázky ďalšieho trvania väzby a prípadného ponechania v kolúznej väzbe nad stanovenú lehotu budú posudzovať súčasne (ak totiž nebol dôvod kolúznej väzby konštatovaný už pri vzatí obvineného do väzby, k jeho rozšíreniu dochádza v drvivej väčšine prípadov preto, že bolo dodatočne zistené, že sa obvinený kolúzne správal, kedy sa ale obmedzenie trvania kolúznej väzby už podľa návrhu nebude uplatňovať). Pokiaľ ide o navrhované rozhodovanie o zmene dôvodov väzby, ak je obvinený súčasne vo väzbe aj z iného dôvodu, než z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku založeného na dôvodnej obave, že bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, navrhujeme, aby v prípravnom konaní o tom mohol rozhodnúť prokurátor. Ak totiž podľa § 79 ods. 1 Trestného poriadku môže prokurátor v prípravnom konaní rozhodnúť o prepustení obvineného z väzby, ak dospeje k záveru, že pominuli všetky dôvody väzby, niet rozumného dôvodu, aby nemohol rozhodnúť o zmene dôvodov väzby, ak zistí, že pominul len niektorý z dôvodov väzby. Vychádzajúc z uvedeného navrhujeme nový odsek 8 § 76 v znení: „(8) Ak je obvinený vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) založeného na dôvodnej obave, že bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, väzba z tohto dôvodu môže trvať najviac sedem mesiacov. Ak nebol obvinený, ktorý nie je vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, prepustený z väzby pred uplynutím lehoty podľa prvej vety, musí byť prepustený z väzby na slobodu písomným príkazom predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora, ktorý musí byť primerane odôvodnený, najneskôr v posledný deň tejto lehoty. Ak je obvinený vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, rozhodne o zmene dôvodov väzby najneskôr posledný deň lehoty podľa prvej vety súd a v prípravnom konaní prokurátor. Ak bolo zistené, že obvinený osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, rozhodne o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu podľa prvej vety súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie; postupujú pritom primerane podľa ods. 2 a 3 a podľa § 238 ods. 4.“. V nadväznosti na to zároveň navrhujeme: – rozhodnutie o ponechaní v kolúznej väzbe nad lehotu podľa § 76 ods. 8 veta prvá Trestného poriadku zaradiť do výpočtu rozhodnutí o väzbe uvedených v § 72 ods. 1 Trestného poriadku a taktiež do výpočtu skutočností, o ktorých treba ihneď upovedomiť príslušný ústav na výkon väzby podľa § 75 ods. 1 Trestného poriadku, – v § 72 ods. 3 Trestného poriadku nahradiť slová „podľa § 76 ods. 3 alebo 4“ slovami „podľa § 76 ods. 3, 4 alebo poslednej vety ods. 8“, – v § 79 ods. 2 tretej vete Trestného poriadku nahradiť bodku bodkočiarkou a vložiť slová: „ak pominie niektorý z dôvodov väzby, rozhodne o zmene dôvodov väzby v prípravnom konaní prokurátor.“, – v § 83 ods. 2 Trestného poriadku nahradiť slová „podľa § 76 ods. 3 alebo 4“ slovami „podľa § 76 ods. 3, 4 alebo poslednej vety ods. 8“, – v § 190 ods. 3 Trestného poriadku nahradiť slová „podľa § 76 ods. 3 alebo 4“ slovami „podľa § 76 ods. 3, 4 alebo poslednej vety ods. 8“ a – v § 194 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku doplniť do výpočtu rozhodnutí podľa § 72 ods. 1 Trestného poriadku aj rozhodnutie o ponechaní v kolúznej väzbe nad lehotu podľa prvej vety § 76 ods. 8 Trestného poriadku. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadnú.			
NSSR	čl. I bodu 7	Z	A	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája

	Navrhované znenie prechodného ustanovenia podľa nášho názoru nerieši všetky do úvahy prichádzajúce situácie. Osobitne v tejto súvislosti poukazujeme na to, že podľa dôvodovej správy k tomuto ustanoveniu sa vydanie príkazu na prepustenie z väzby podľa prvej vety nevzťahuje na obvineného, v prípade ktorého sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin spáchaný organizovanou, zločineckou alebo teroristickou skupinou, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny, trestný čin založenia zosnovania a podporovania teroristickej skupiny alebo pre trestný čin, za ktorý možno uložiť trest odňatia slobody na doživotie, čo však zo samotného ustanovenia nevyplýva. Ak je takýto zámer, treba ho podľa nášho názoru výslovne uviesť, keďže prechodné ustanovenie je vo vzťahu špeciality k navrhovanej zmene, t. j. postup podľa prechodného ustanovenia má prednosť, čo vyplýva z charakteru tohto ustanovenia, ktorého účelom je úprava postupu vzhľadom na právne vzťahy upravené doterajším zákonom. Obdobne, ak sa v dôvodovej správe uvádza, že súd by mal rozhodnúť o zmene dôvodov väzby u obvineného, v prípade ktorého je daný aj iný dôvod väzby ako kolúzný, ani to z textu prechodného ustanovenia nevyplýva, keďže podľa neho má súd rozhodnúť iba o tom, či sa lehota kolúznej väzby posudzuje podľa § 76 ods. 8 alebo ods. 9. Za vhodné riešenie preto považujeme vytvorenie zákonnej fikcie, podľa ktorej ak je obvinený ku dňu účinnosti novely vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) Trestného poriadku, bude sa mať za to, že sa lehota väzby posudzuje podľa § 76 ods. 8 Trestného poriadku, okrem prípadov, že je obvinený trestné stíhaný pre niektorý z trestných činov uvedených v § 76 ods. 9 Trestného poriadku, a to pri súčasnom vytvorení časového priestoru na rozhodnutie podľa § 76 ods. 8 veta druhá a nasl. Trestného poriadku. Navrhujeme preto, aby ustanovenie § 567r znelo napr. nasledovne: „Ak je 1. augusta 2021 obvinený vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b), lehota väzby sa posudzuje podľa § 76 ods. 8; to neplatí, ak je obvinený trestne stíhaný pre trestný čin spáchaný organizovanou, zločineckou alebo teroristickou skupinou, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, trestný čin založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 Trestného zákona, alebo pre trestný čin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie. O väzbe podľa druhej až štvrtej vety § 76 ods. 8 rozhodne súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie alebo prokurátor bezodkladne, najneskôr do 31. augusta 2021; to platí aj v prípade ak 1. augusta 2021 lehota väzby podľa prvej vety § 76 ods. 8 už uplynula. Túto pripomienku uplatňujeme ako pripomienku zásadnú.			2021. Rozpor bol odstránený. Prechodné ustanovenie § 567r bolo upravené podľa výsledku rozporového konania.
NSSR	Nad rámec predloženého návrhu Navrhujeme zmeniť aj znenie ustanovenia § 77 ods. 3 Trestného poriadku takto: „Dĺžka trvania väzby, o ktorej bolo rozhodnuté v konaní o mimoriadnych opravných prostriedkoch podľa § 380 ods. 2 alebo § 403 alebo v konaní podľa § 495 ods. 4 písm. b) alebo osobitného predpisu, sa posudzuje samostatne a nezávisle od dĺžky trvania väzby v pôvodnom konaní.“ a to s odkazom na § 9 ods. 4 písm. b) zákona č. 154/2010 Z. z. o európskom zatýkacom rozkaze v znení neskorších predpisov. Dlhodobo totiž poukazujeme na to, že v prípade, ak bol obvinený prepustený z väzby z dôvodu uplynutia maximálnej lehoty jej trvania, následne bol odsúdený v konaní proti ušlému a na výkon trestu bol vydaný na základe medzinárodného zatýkacieho rozkazu alebo európskeho zatýkacieho rozkazu s výhradou voči konaniu, ktorej v prípade nesúhlasu obvineného musíme vyhovieť a rozsudok zrušiť, je (aj so zreteľom na aktuálne znenie § 77 ods. 3 Trestného poriadku a obmedzené možnosti analógie v neprospech obvineného) problematické, či môže byť obvinený v takejto situácii v novom konaní vzatý do väzby. Ak by sme dospeli k záveru, že nie, vydávacie konanie v takýchto veciach stráca zmysel.	O	A	§ 77 ods. 3 bol primerane doplnený.
NSSR	Všeobecná pripomienka Napriek aktuálne prebiehajúcej verejnej diskusii o väzbe a jej podmienkach, ani rozhodnutia Ústavného súdu Slovenskej republiky a ani rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky ako súdu sťažnostného vydané v ostatnom čase neindikujú, že by aktuálna právna úprava týkajúca sa	O	N	Cieľom návrhu zákona je najmä posilniť práva obvineného umiestneného v kolúznej väzbe ako aj zabezpečiť vyššiu kvalitu návrhov na vzatie obvineného do väzby a rozhodnutí súdov o

	dôvodov a trvania väzby bola natoľko defektná, že systémovo umožňuje držať obvinené osoby vo väzbe nedôvodne. Treba pritom zdôrazniť, že väzba, včítane tej kolúznei, môže (podľa súčasnej úpravy a tomu zodpovedajúcej rozhodovacej praxe) trvať len nevyhnutný čas, po ktorý trvajú jej dôvody. A hoci je diskusia o prípadných legislatívnych zmenách, ktoré prispejú k tomu, že orgány činné v trestnom konaní a súdy budú vo väzobných veciach konať rýchlejšie a že sa pri rozhodovaní o väzbe a jej trvaní bude ešte dôslednejšie uplatňovať princíp primeranosti (zdržanlivosti), namiesto, momentálne nevidíme odborný dôvod na takúto urýchlenú a čiastkovú zmenu, týkajúcu len trvania kolúznei väzby. Všetky sporné otázky týkajúce sa väzby by mali byť riešené komplexne, v rámci pripravovanej novely Trestného poriadku. Iná situácia je pokiaľ ide o podmienky výkonu väzby, ktorých sa ale predložený návrh netýka.			väzbe. Z tohto dôvodu považujeme navrhované zmeny za nevyhnutné.
PraF UK	celkovému skráteniu väzby Navrhujeme, aby sa základná lehota väzby znížila zo 7 mesiacov na 6 mesiacov a zároveň navrhujeme, aby sa zmenila celková lehota väzby nasledujúcim spôsobom: • Ak je vedené trestné stíhanie pre zločin na 24 mesiacov (pôvodne 36 mesiacov) • Ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin na 36 mesiacov (pôvodne 48 mesiacov) Ak sa zmení celková lehota väzby, logicky musí dôjsť aj k zmene lehôt, ktoré pripadajú na jednotlivé fázy trestného konania. Preto navrhujeme, aby z celkovej lehoty väzby pripadalo na prípravné konanie: • 6 mesiacov (v súčasnosti 7 mesiacov) ak je vedené trestné stíhanie pre prečin, • 12 mesiacov (v súčasnosti 19 mesiacov) ak je vedené trestné stíhanie pre zločin, • 19 mesiacov (v súčasnosti 25 mesiacov) ak je vedené trestné stíhanie pre obzvlášť závažný zločin. V dôvodovej správe k zákonu č. 301/2005 Z.z. Trestný poriadok zákonodarca nezdôvodnil vymedzenie základnej lehoty na 7 mesiacov. V dôvodovej správe je len konštatované, že: „Uvedený nový spôsob konania a rozhodovania o lehote trvania väzby a zvädza v snahe prispieť k zodpovednejšiemu a rýchlejšiemu vybavovaniu väzobných vecí - nové lehoty sú ustanovené s prihliadnutím na závažnosť a náročnosť riešeného prípadu. Má na zreteli zavádzaný kontradiktórny charakter súdneho procesu, aj procesne menej náročné prípravné konanie, ako aj skutočnosť, že vlastné súdne konanie, na ktorom sa budú procesne náročným spôsobom vykonávať všetky rozhodujúce dôkazy, bude trvať nutne dlhší čas. Dĺžka trestného stíhania ako celku, však má byť citeľne kratšia vo väčšine vecí. Z hľadiska súdnej väzby je toto ustanovenie významné aj preto, že začiatok plynutia lehoty pre súd bude určený podaním veci na súd a nie až uplynutím lehoty väzby patriacej predsúdneho konaniu.“ Máme za to, že 6 mesačná základná lehota väzby a následne upravená celková lehota väzby vytvára dostatočný priestor OČTK, na vybavenie nevyhnutných procesných úkonov a zároveň rešpektuje základné práva obvineného. Treba si uvedomiť, že väzba je jedným z najzávažnejších zásahov do základných ľudských práv a slobôd, ktoré postihujú de facto ešte stále nevinnú osobu. Uvedené skrátenie lehoty navyše môže prispieť k procesnej aktivite štátu, ktorý má monopol na trestné stíhanie obyvateľov, tak, aby v neprimeranej miere nezasahoval do základných ľudských práv a slobôd. Uvedená legislatívna zmena súčasne aj reflektuje skúsenosti s nadužívaním väzby resp. k procesnou nečinnosťou vo väzobných veciach, tak ako to konštatoval napríklad aj Najvyšší súd Slovenskej republiky vo svojom uznesení sp. zn. I Tost/7/2021: „V posudzovanom prípade obvinený PhDr. P. J. vyvolal konanie o jeho prepustenie z väzby žiadosťou z 28. januára 2021, ktorú po preskúmaní prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky predložil 26. marca 2021 za účelom ďalšieho postupu (z dôvodu, že jej sám nevyhovelo) sudkyni pre prípravné konanie Špecializovaného trestného súdu - konanie o žiadosti obvineného tak len v tejto prvotnej fáze - u prokurátora trvalo 57 dní !!! (z toho 41 pracovných dní)....Prokurátor Úradu špeciálnej prokuratúry Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky svojou nečinnosťou v preskúmanom prípade, zadržívaním žiadosti obvineného PhDr. P. J. po dobu 57 dní, de facto spotreboval celú lehotu, ktorá prichádzala do úvahy na rozhodovanie súdu. Prokurátor tým nielenže	Z	N	Návrh zákona rieši iba aktuálne a akútne problémy inštitútu väzby. Komplexné vyhodnotenie celkových lehôt väzby a lehoty na rozhodnutie prokurátora o prepustení obvineného z väzby budú súčasťou pripravovanej veľkej novely trestných kódexov.

	obral obvineného PhDr. P. J. o právo na včasný prieskum jeho väzby nezávislým súdom, ale zároveň ho ukrátiť aj o prípadnú možnosť opakovať svoju žiadosť o prepustenie z väzby (bez udania iných dôvodov) v periodických lehotách vyplývajúcich zo zákona, lebo táto možnosť je viazaná na právoplatné rozhodnutie o predchádzajúcej žiadosti (k naposledy uvedenému viď nálezy Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS 34/2004, z 1. júna 2004; sp. zn. I. ÚS 223/2004, z 25. mája 2005).“ Legislatívny návrh: 1. V § 76 ods. 2 sa slová „Základná lehota“ nahrádzajú slovami „Ak nie je v odseku 8 ustanovené inak, základná lehota“ a slovo „sedem“ sa nahrádza slovom „šesť“. 2. V § 76 ods. 6 písm. b) sa slovo „tridsaťšesť“ nahrádza slovom „dvadsaťštyri“ a v písm. c) sa slovo „štyridsaťosem“ nahrádza slovom „tridsaťšesť“. 3. V § 76 ods. 7 písm. a) sa slovo „sedem“ nahrádza slovom „šesť“, v písm. b) sa slovo „devätnásť“ nahrádza slovom „dvanásť“ a v písm. c) sa slovo „dvadsaťpäť“ nahrádza slovom „devätnásť“.			
PraF UK	novelizáčnemu bodu 4 - nové odseky 8 a 9 v § 76 V súčasnosti je v medzirezortnom pripomienkovom konaní (ďalej len MPK) vládny návrh novely trestného poriadku, ktorého predmetom je predovšetkým trvanie kolúzne väzby. V zásade by sa tento návrh dal rozdeliť na dva režimy. Prvý režim, by sa v zásade aplikoval v prípade, ak obvinený už kolúzne konal (pred vzatím do väzby alebo počas väzby), resp. ak je vedené trestné stíhanie pre trestný čin spáchaný organizovanou, zločineckou alebo teroristickou skupinou, trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 TZ, trestný čin založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 TZ alebo pre trestný čin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie (Dostupné na : https://www.slov-lex.sk/legislativne-procesy/SK/LP/2021/173). Ďalej tento režim v texte budeme označovať ako všeobecný režim. Druhý režim by v zásade znamenal skrátenie možnosti držať obvineného v kolúznej väzbe na 5 mesiacov, ak je to jediný dôvod na väzbu. V komentovaní budeme tento režim označovať režim ako špeciálny. S oboma týmito alternatívami si dovoľíme polemizovať. Voči prvému režimu máme výhradu v tom, že v zásade umožňuje orgánom činným v trestnom konaní nadkvalifikovať určité konania, a tak sa jednoducho dostať zo špeciálneho režimu kolúznej väzby do režimu všeobecného. Pri špeciálnom režime nám nie je celkom jasné, ako navrhovateľ dospel k lehote 5 mesiacov, keď napríklad v Českej republike už 18 rokov je kolúzna väzba, v prípade ak páchatel v minulosti nekonal kolúzne, nastavená na 3 mesiace. V mediálnom priestore sa hovorí o kompromise medzi dvoma pohľadmi (pozri napríklad: https://www.ta3.com/clanok/1208529/odbornici-ocenili-navrh-na-skratenie-zakladnej-lehoty-koluznej-vazby.html?fbclid=IwAR2-tLK78O4ihdeBuROKsow3v1-WuYrNRxPGywU-SWBxbHHYthnBvWMypwo). My sa prikláňame k právnej úprave, ktorá stanovuje dĺžku kolúznej väzby na 3 mesiace. Obvinený nesmie a nemôže znášať dlhodobé priestorové obmedzenie, psychickú záťaž, obmedzený kontakt s rodinou, a tiež nedostatok personálneho obsadenia a podfinancovanie PZ a prokuratúry, preto musí byť tak intenzívny zásah do základných ľudských práv a slobôd, čo najkratší. Zároveň je potrebné uviesť, že stanovenie špecifických lehôt niektorých väzobných dôvodov poznajú napríklad aj v Nemeckej spolkovej republike, ktorá v § 122a Nemeckého trestného poriadku stanovuje maximálnu dĺžku pri pokračovacej väzbe na jeden rok. Zároveň navrhujeme, aby do vety: „...Ak bolo zistené, že obvinený osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie...“ bolo explicitné vyjadrené, že nejde len o domnienku OČTK, ale skutočnosť, že obvinený kolúzne konal, bola hodnoverným spôsobom preukázaná. Preto navrhujeme modifikované znenie legislatívnej zmeny: 4.V § 76 sa za odsek 7 vkladajú nové odseky 8 a 9, ktoré znejú: „(8) Ak je obvinený vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) založeného na dôvodnej obave, že bude pôsobiť na svedkov, znalcov, spoluobvinených alebo inak mariť objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, väzba z tohto dôvodu môže trvať najviac TRI MESIACE. Ak nebol obvinený,	Z	N	Lehota 3 mesiacov by mohla vážne narušiť schopnosť orgánov činných v trestnom konaní účinne odhaľovať a vyšetrovať trestnú činnosť, nehovoriac o dopadoch aké by mohla mať na práve prebiehajúce trestné konania. Takáto krátka lehota nezohľadňuje komplikovanosť a dĺžku prípravného konania ani nároky na kontradiktornosť prípravného konania v Slovenskej republike. Máme za to, že z navrhovaného § 76 ods. 8 dostatočne vyplýva, že orgány činné v trestnom konaní musia skutočnosť, že obvinený kolúzne konal náležite podložiť a odôvodniť, a to obdobne ako je to v súčasnosti napr. u opakovanej väzby v § 71 ods. 3 písm. b). Zúženie výnimiek uvedených v navrhovanom § 76 ods. 9 nepovažujeme za vhodné z dôvodov uvedených v dôvodovej správe. Výnimka v navrhovanom § 76 ods. 9 je nastavená tak, aby pokrývala z dôkazného hľadiska najkomplikovanejšie trestné činy, teda organizovanú trestnú činnosť (vrátane tej teroristickej) a tie najzávažnejšie trestné činy, teda trestné činy, pri ktorých je spoločenský záujem na odhaľovaní a potrestaní ich páchatelov najvyšší, teda trestné činy, za ktoré je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie. Podľa názoru predkladateľa nie je možné nahradiť väzbu podľa § 71 ods. 1 písm. b) a to s ohľadom na fakt, že žiadny z inštitútov náhrady väzby nedokáže dostatočne zabezpečiť

ktorý nie je vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, prepustený z väzby pred uplynutím lehoty podľa prvej vety, musí byť prepustený z väzby na slobodu písomným príkazom predsedu senátu a v prípravnom konaní prokurátora, ktorý musí byť primerane odôvodnený najneskôr v posledný deň tejto lehoty. Ak je obvinený vo väzbe súčasne aj z iného dôvodu, rozhodne o zmene dôvodov väzby najneskôr posledný deň lehoty podľa prvej vety súd a v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie. Ak bolo PREUKÁZATEĽNE zistené, že obvinený osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie ALEBO SA O TO POKÚSIL ALEBO TO PRIPRAVOVAL, rozhodne o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu podľa prvej vety v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie a po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste súd. Navrhovaný odsek 9 navrhujeme úplne vypustiť.: Riešenia ods. 9 môžu byť 3 alternatívne, na prvom mieste by malo byť toto: „(9) Ak je obvinený vo väzbe, pretože osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo sa o to pokúsil alebo to pripravoval, ustanovenie odseku 8 sa nepoužije.“ „(9) Ak je obvinený vo väzbe, pretože osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo sa o to pokúsil alebo to pripravoval, alebo ak sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin spáchaný organizovanou, zločineckou, alebo teroristickou skupinou, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, trestný čin založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 Trestného zákona, alebo pre trestný čin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie, ustanovenie odseku 8 sa nepoužije.“. Navrhujeme odsek 9 ponechať, avšak navrhujeme vypustiť „alebo pre trestný čin, za ktorý je možné uložiť trest odňatia slobody na doživotie,“: „(9) Ak je obvinený vo väzbe, pretože osobne alebo prostredníctvom iných osôb pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie alebo sa o to pokúsil alebo to pripravoval, alebo ak sa vedie trestné stíhanie pre trestný čin spáchaný organizovanou, zločineckou, alebo teroristickou skupinou, pre trestný čin založenia, zosnovania a podporovania zločineckej skupiny podľa § 296 Trestného zákona, trestný čin založenia, zosnovania a podporovania teroristickej skupiny podľa § 297 Trestného zákona, ustanovenie odseku 8 sa nepoužije.“. Zároveň navrhujeme modifikovať zákonné znenie náhrady väzby: V § 80 ods. 1 sa slová „§ 71 ods. 1 písm. a) alebo c)“ nahrádzajú slovami „§ 71 ods. 1 písm. a) až c)“ V § 81 ods. 1 sa slová „§ 71 ods. 1 písm. a) alebo c)“ nahrádzajú slovami „§ 71 ods. 1 písm. a) až c)“ Uvedená novela len dáva do súladu slovenskú právnu úpravu s článkom 5 ods. 4 Európskeho dohovoru o ľudských právach. Napriek tomu, že zákonodarcia túto možnosť explicitne nevyjadril v Trestnom poriadku, z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva (napr. Caballero c. Spojené kráľovstvo z 8. februára 2000, S. B. C. c. Spojené kráľovstvo z 19. júna 2001) ako aj z aplikačnej praxe (predovšetkým z nálezů I. ÚS 100/2004, I. ÚS 239/2004 ale aj zo stanoviska Najvyššieho súdu Slovenskej republiky R 57/2005: Súd a v prípravnom konaní sudca môže na žiadosť obvineného podľa článku 154c ods. 1 Ústavy Slovenskej republiky a článku 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd (publikovaného pod č. 209/1992 Zb.) nahradiť väzbu zárukou a sľubom podľa § 73 ods. 1 Trestného poriadku per analógiám alebo peňažnou zárukou podľa § 73a ods. 1 Trestného poriadku per analógiám aj v prípadoch, keď je obvinený vo väzbe z dôvodu uvedeného v § 67 ods. 1 písm. b), ods. 2, ods. 3 písm. a), b), c), d) Trestného poriadku, resp. keď je obvinený trestne stíhaný pre trestný čin uvedený v § 62 ods. 1 Trestného zákona, keďže ustanovenie článku 5 ods. 3 Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd zabezpečuje väčší rozsah základného práva.) jasne vyplýva, že súčasná právna úprava je neudržateľná a je potrebné rozšíriť možnosť nahradenia väzby aj na dôvod	to, aby sa obvinený kolúzne nesprával a ani neumožňuje v dostatočnej miere dohliadať na obvineného a zachytiť tak jeho kolúzne správanie. § 80 a 81 tak boli primerane zmenené tak, aby vylučovali náhradu kolúznej väzby a opakovanej väzby z kolúznych dôvodov.
--	--

	upravený v § 71 ods. 1 písm. b). Vo vzťahu k vyššie uvedenej pripomienke navrhujeme upraviť navrhované znenie § 71 ods. 1, kde sa navrhuje za slová „len vtedy,“ vložiť slová „ak vzhľadom na jeho osobu, povahu alebo závažnosť trestného činu, pre ktorý je trestne stíhaný, nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu podľa písmena a) alebo c) nahradiť podľa § 80 alebo § 81 a“, a to tak, že slová „písmena a) alebo c)“ sa nahrádzajú slovami „písmena a) až c)“.			
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 71 ods. 1 písm. b) Navrhujeme za slovo „pôsobiť na“ vložiť slová „dosiaľ nevypočutých“.	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 71 ods. 1 písm. c) Navrhujeme doplniť na koniec vety čiarku a „ak vzhľadom na osobu obvineného a závažnosť trestného činu nie je v čase rozhodovania o väzbe možné väzbu nahradiť podľa § 80 až 82“. Odôvodnenie: Navrhovaná právna úprava má zabezpečiť obligatórne posúdenie inštitútov nahrádzajúcich väzbu, pričom samotná väzba by prichádzala do úvahy iba v prípadoch, kedy nie je možné väzbu nahradiť. Súd by sa pritom aj v odôvodnení svojho rozhodnutia musel týmito skutočnosťami zaoberať a uviesť okolnosti, ktoré mu bránili nahradiť väzbu. Takýto postup a požiadavka právnej úpravy jasne vyplýva z článku 7 písm. c) Odporúčania Výboru ministrov R (2006) 13 členským štátom o používaní vyšetrovacej väzby, podmienkach, za ktorých sa uskutočňuje a poskytovaní záruk voči zneužitiu. Pri rozhodovaní o väzbe musí súd zohľadniť okrem zásady proporcionality zásahu do základných práv vždy aj prezumpciu nevinoty a konkrétne okolnosti prípadu a nielen formálnu právnu kvalifikáciu (pozri k tomu napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Idalov proti Rusku, č. 5826/03, 22. mája 2012, bod 139). Zadržaná osoba nemusí dokazovať, prečo by mala byť prepustená zo zadržania na slobodu (k tomu pozri napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Bykov proti Rusku, č. 4378/02, 10. marca 2009, bod 63 a 64).	Z	ČA	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený. § 71 ods. 1 bol primerane upravený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 71 ods. 1 prvá veta) Navrhujeme za slovo „skutočnosti“ vložiť slová „bez rozumných pochybností“.	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 71 ods. 2 prvá veta) Navrhujeme za slovo „skutočnosti“ vložiť slová „bez rozumných pochybností“.	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 71 ods. 3 písm. b) Navrhujeme za slovo „pôsobiť na“ vložiť slová „dosiaľ nevypočutých“.	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 72 ods. 2 prvá veta) Navrhujeme doplniť na koniec vety čiarku a „najmä skutočnosti preukazujúce dôvodnosť trestného stíhania, konkrétne okolnosti predstavujúce dôvod väzby a tiež okolnosti preukazujúce nemožnosť nahradiť väzbu podľa ustanovení § 80 až 82. V prípade väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) musí odôvodnenie rozhodnutia o väzbe obsahovať uvedenie konkrétnych doposiaľ nevypočutých svedkov, znalcov alebo spoluobvinených, u ktorých existuje obava, že ich obvinený bude ovplyvňovať, alebo uvedenie konkrétnych okolností predstavujúcich obavu z marenia trestného stíhania.“ Odôvodnenie: Navrhujeme upresnenie dôvodu kolúzne väzby (ako najviac zasahujúcej do práv obvineného), ktorý by sa vzťahoval iba na konkrétnych doposiaľ nevypočutých svedkov, kde hrozí kolúzne správanie, pričom po ich vypočutí v trestnom konaní by tento dôvod väzby zanikol. Zároveň uvedenie konkrétnych osôb, ktoré majú byť vypočuté, či ďalších okolností, ktoré by mohli predstavovať kolúzne správanie navrhujeme ako náležitosť rozhodnutia o kolúznej väzbe, ako aj náležitosť návrhu prokurátora na vzatie do väzby. Takáto úprava zabezpečí trvanie kolúznej väzby len nevyhnutnú dobu	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.

	a zároveň umožní jasnú kontrolu súdu pri posudzovaní ďalšieho trvania jej podmienok.			
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 72 ods. 2) Navrhujeme vložiť tretiu vetu v nasledovnom znení: „V prípade návrhu väzby podľa § 71 ods. 1 písm. b) musí návrh prokurátora obsahovať aj uvedenie konkrétnych doposiaľ nevypočutých svedkov, znalcov alebo spoluobvinených, u ktorých existuje obava, že ich obvinený bude ovplyvňovať, alebo uvedenie konkrétnych okolností predstavujúcich obavu z marenia trestného stíhania.“ Odôvodnenie: Navrhujeme upresnenie dôvodu kolúzne väzby (ako najviac zasahujúcej do práv obvineného), ktorý by sa vzťahoval iba na konkrétnych doposiaľ nevypočutých svedkov, kde hrozí kolúzne správanie, pričom po ich vypočutí v trestnom konaní by tento dôvod väzby zanikol. Zároveň uvedenie konkrétnych osôb, ktoré majú byť vypočuté, či ďalších okolností, ktoré by mohli predstavovať kolúzne správanie navrhujeme ako náležitosť rozhodnutia o kolúznej väzbe, ako aj náležitosť návrhu prokurátora na vzatie do väzby. Takáto úprava zabezpečí trvanie kolúznej väzby len nevyhnutnú dobu a zároveň umožní jasnú kontrolu súdu pri posudzovaní ďalšieho trvania jej podmienok.	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 78) Navrhujeme doplniť vetu „Ustanovenie § 76 ods. 1 druhej vety týmto nie je dotknuté.“	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor bol neodstránený. Pripomienka súvisí s pripomienkou SAK k § 76 ods. 1.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§ 79 ods. 1) Navrhujeme vložiť druhú vetu: „Ak uplynie lehota väzby podľa § 76 ods. 1 druhá veta a u obvineného neexistuje iný dôvod väzby, musí byť obvinený ihneď prepustený na slobodu, najneskôr v posledný deň tejto lehoty.“	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený. Pripomienka súvisí s pripomienkou SAK k § 76 ods. 1.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§76 ods. 1) Navrhujeme doplniť nasledovné vety: „Celková lehota väzby z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) je najviac tri mesiace. Ak bolo preukázané, že obvinený, ktorý je vo väzbe z dôvodu podľa § 71 ods. 1 písm. b) počas výkonu väzby pôsobil na svedkov, spoluobvinených alebo znalcov, alebo inak maril objasňovanie skutočností závažných pre trestné stíhanie, rozhodne o ponechaní obvineného vo väzbe nad lehotu podľa druhej vety v prípravnom konaní na návrh prokurátora sudca pre prípravné konanie a po podaní obžaloby alebo návrhu na schválenie dohody o vine a treste súd.“ Odôvodnenie: Stanovenie maximálnej lehoty kolúznej väzby vychádza z potreby urýchliť prípravné konanie a zabrániť jeho prietahom v situácii kolúznej väzby. V praxi sa totiž pomerne často stretávame s uplatňovaním kolúznej väzby voči obvinenému, pričom zároveň je prípravné konanie postihnuté prietahmi. Doba troch mesiacov je podľa nášho názoru dostatočnou lehotou na vykonanie výsluchu osôb, kde hrozí kolúzne správanie obvineného. V prípade reálneho preukázania takéhoto správania obvineného je možné dlhšie trvanie kolúznej väzby.	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§76 ods. 2) Navrhujeme nahradiť bodku bodkočiarkou a vložiť vetu „ustanovenie odseku 1 druhej vety týmto nie je dotknuté.“	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený. Pripomienka súvisí s pripomienkou SAK k § 76 ods. 1.
Slovenská advokátska komora	Čl. I (§76 ods. 6) Navrhujeme doplniť vetu: Ustanovenie odseku 1 druhej vety týmto nie je dotknuté.	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený. Pripomienka súvisí s pripomienkou SAK k § 76 ods. 1.
Slovenská advokátska komora	návrhu ako celku: Slovenská advokátska komora víta iniciatívu Ministerstva spravodlivosti SR, ktorej cieľom je „humanizácia a zmierňovanie obmedzení osôb vo výkone väzby a vo výkone trestu v kontexte odporúčaní vnútroštátnych a medzinárodných inštitúcií.“ Považujeme za nutné prijať opatrenia,	Z	N	Rozporové konanie sa uskutočnilo dňa 12. mája 2021. Rozpor nebol odstránený.

	ktorými by sa dosiahlo naplnenie princípu primeranosti v trestnom konaní vo vzťahu k záujmu na rešpektovaní ľudskej dôstojnosti obvinených na jednej strane a záujmu spoločnosti na vyšetrowaní protispoločenskej činnosti s intenzitou trestného činu na strane druhej. Návrhy predkladáme s ohľadom na zásadu ultima ratio aplikácie inštitútu väzby, ako aj na problematické aspekty najmä kolúznej väzby a jej aplikáciu v praxi. Navrhovaná právna úprava má posilniť možnosť súdu rozhodujúceho o väzbe preskúmať dôvodnosť trestného stíhania. Keďže do väzby môže byť vzatá len obvinená osoba a ide o najzávažnejší zásah do práva na osobnú slobodu osoby pri ktorej platí prezumpcia neviny, javí sa ako potrebné dať súdu možnosť hlbšie preskúmať dôvodnosť samotného obvinenia. Uvedené vyplýva aj z judikatúry Európskeho súdu pre ľudské práva. Podľa ustálenej judikatúry je pri rozhodovaní o väzbe potrebné zaoberať sa otázkou, či sa zatknutie a pozbavenie slobody zakladalo na dostatočných objektívnych skutočnostiach, z ktorých plynú dôvodné podozrenie, že sa predmetné skutky skutočne stali a či tieto skutky naplňajú skutkové podstaty trestných činov ustanovené trestným zákonom. Existencia dôvodného podozrenia predpokladá, že sú dané skutočnosti alebo informácie, ktorými by bolo možné presvedčiť nezávislého a objektívneho pozorovateľa o tom, že sa dotyčná osoba mohla dopustiť trestného činu. Vždy je potrebné dôsledne posúdiť individuálne okolnosti prejednávaneho prípadu (pozri k tomu napr. rozhodnutie Európskeho súdu pre ľudské práva vo veci Krejčíř proti Českej republike zo dňa 26.03.2009, č. 39298/04 a 8723/05, ods. 75 alebo rozhodnutie Şahin Alpay proti Turecku zo dňa 20.03.2018, č. 16538/17, ods. 103). Dôvodnosť podozrenia zo spáchania konkrétneho trestného činu vyplýva aj z článku 6 Odporúčania Výboru ministrov R (2006) 13 členským štátom o používaní vyšetrovacej väzby, podmienkach, za ktorých sa uskutočňuje a poskytovaní záruk voči zneužitiu.			
Verejnosť	V súvislosti s novelizáciou Trestného poriadku sa navrhuje upraviť právnu úpravu fikcie doručenia podľa § 65 a 66 Trestného poriadku tak, aby sa táto fikcia doručenia neuplatnila v prípade, ak si adresát prevezme zásielku v stanovenej odbernej lehote. Táto zmena už bola zahrnutá (v čl. II bodoch 5 a 6) v návrhu zákona, ktorý predložilo Ministerstvo spravodlivosti Slovenskej republiky na medzirezortné pripomienkové konanie v septembri 2019 ako legislatívny proces LP/2019/635. Uvedený návrh zákona ale podľa dostupných informácií nebol ďalej predložený na rokovanie vlády (a to aj napriek tomu, že týmto návrhom zákona sa podľa jeho dôvodovej správy malo zabezpečiť okrem iného aj splnenie povinností Slovenskej republiky vyplývajúce zo smernice EÚ 2011/93/EÚ).	O	N	Pripomienka presahuje rámec predkladanej právnej úpravy, ktorej cieľom je riešiť problematiku kolúznej väzby. Pripomienka bude zohľadnená v plánovanej komplexnej novelizácii Trestného poriadku.
Verejnosť	123 123	O	N	Vzhľadom na obsah pripomienky sa na ňu neprihliada.
ŠÚSR	Odoslané bez pripomienok			
NBÚ	Odoslané bez pripomienok			
ÚJDSR	Odoslané bez pripomienok			
MZSR	Odoslané bez pripomienok			
MOSR	Odoslané bez pripomienok			
NBS	Odoslané bez pripomienok			
MKSR	Odoslané bez pripomienok			
MPRVS	Odoslané bez pripomienok			
OAPSVLÚVS	Odoslané bez pripomienok			
MHSR	Odoslané bez pripomienok			
ÚGKKSR	Odoslané bez pripomienok			
ÚPVS	Odoslané bez pripomienok			
AZZZ SR	Odoslané bez pripomienok			

MŽPSR	Odoslané bez pripomienok			
PMÚSR	Odoslané bez pripomienok			
ÚNMSSR ÚVSR	Odoslané bez pripomienok			
MZVEZ SR	Odoslané bez pripomienok			
MIRRI SR	Odoslané bez pripomienok			

Vysvetlivky k použitým skratkám v tabuľke:

O – obyčajná

Z – zásadná